Єдина Країна

Единая Страна

Криła України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 51-52 (766-767)

22 – 31 грудня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Україна-2014: все, що не вбиває, робить нас сильнішими

4-5 стор.

З Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

Є зброя і сила духу

Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко у Міжнародному центрі миротворчості і безпеки на Львівщині передав військовослужбовцям частин Збройних Сил близько 100 одиниць військової техніки та озброєння, виготовлених або відновлених підприємствами оборонно-промислового комплексу України.

– Тепер нам є чим захищати українську землю. Українці мають бойовий дух, а тепер ще й отримали те, чим захищатися, – сказав Глава держави. Президент повідомив, що наступного року вперше в історії незалежної України оборонний бюджет становитиме 5% ВВП, або 90 млрд гривень.

Серед техніки, що була передана, – танки Т-64БВ, 203-мм самохідні гаубиці "Піон", машини управління, бронеавтомобілі "Спартан" та вантажні автомобілі "КрАЗ", інженерні машини розгороджень, санітарні автомобілі, штурмові гвинтівки "Форт", вертольоти Мі-8 МТВ та Мі-2.

2 стор.

Гаряча лінія "Криła України" (0432) 59-60-48 65-22-048

Шановні військовослужбовці, волонтери, народе України! Щиро вітаю вас з Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

Вже стало традицією наприкінці року підбивати підсумки та визначати цілі на наступний рік.

2014-й став для Збройних Сил України неабиякою перевіркою на мужність, витривалість, вірність Військовій присязі та відданість державі. Він увійде в історію як рік відродження Української армії.

Це рік сучасних героїв, які, ризикуючи життям, билися до останнього подиху за рідну землю, рятували із полум'я своїх бойових побратимів.

Але разом із випробуваннями цей рік подарував нам набагато більше. Ми об'єдналися як нація. Ще ніколи українці не були настільки єдиними у своїх прагненнях та надіях.

Цього року у Міністерстві оборони почалися кардинальні реформи, покликані модернізувати та змінити оборонне відомство, створити армію, готову відбити агресію будь-якого ворога. Я переконаний, що вже найближчим часом ці реформи дадуть позитивний результат.

Напередодні свят дякую кожному військовослужбовцю, який без вагань став на захист своєї держави і зараз продовжує боронити рідну землю на Сході України.

Щиро вдячний волонтерам, які часом роблять неможливе, щоб допомогти нам на передовій. Не маю жодних сумнівів: разом ми переможемо!

Бажаю вам і вашим родинам у наступному році затишку в оселях, здоров'я та благополуччя, витримки, сили духу та терпіння!

Миру та спокою усім нам і рідній країні!

Міністр оборони України
генерал-полковник Степан Полторак.

Товариші генерали, офіцери, сержанти, солдати, працівники Збройних Сил України! Шановні ветерани військової служби! Дорогі батьки військовослужбовців!

Сердечно вітаю вас з наступаючим Новим 2015 роком та Різдвом Христовим – світлими й урочистими святами, що наповнюють наші серця вірою і любов'ю, несуть у родини тепло і спокій, вселяють надії на краще майбутнє.

2014 рік став одним із найважчих в новітній історії існування та розвитку нашої держави. Проти українського народу ведеться неоголошена війна з боку терористів та іноземних найманців, за безпосередньою участю регулярних військ Російської Федерації. Кожен день під "Градами", мінометними і гарматними обстрілами гинуть та калічаться як військові, так і мирне населення Донбасу.

В складних умовах особовий склад органів військового управління, військових частин і підрозділів незмінно виявляв героїзм та відвагу, високу відповідальність, витримку, організованість і професіоналізм, якісно виконував поставлені завдання із захисту України.

Висловлюю тверду впевненість, що в наступному році ми повернемо мир на нашу землю, збудуємо сучасні, боєздатні Збройні Сили, які зможуть дати гідну відсіч будь-якій зовнішній агресії. Ми військовослужбовці, разом з усім українським народом створимо нову армію, яка стане гордістю і окрасою держави, її головним інструментом, який дозволить відстояти Незалежність України у будь-який час і за будь-яких умов!

У ці святкові новорічні дні щиро дякую всім генералам, офіцерам, сержантам, курсантам і солдатам, ветеранам і працівникам Збройних Сил України, волонтерам за сумлінну ратну працю, мужність і витримку.

Мій низький уклін та найкращі побажання матерям, дружинам, членам сімей військовослужбовців – усім тим, хто підтримує нас у хвилини радощів і невдач, поділяє наші перемоги і поразки, труднощі нелегкого армійського життя.

Бажаю Вам мирного неба над теренами нашої Батьківщини, міцного здоров'я, добра і щастя, злагоди у сім'ях, спокою у Ваших серцях, наснаги та нових звершень у ході виконання відповідальних завдань щодо зміцнення боєздатності Повітряних Сил Збройних Сил України!

Хай здійснюються ваші мрії, задуми і бажання!

З Новим роком! З Різдвом Христовим!

Командувач Повітряних Сил
Збройних Сил України
генерал-полковник Юрій Байдак.

Є зброя і сила духу

Закінчення. Початок на 1 стор.

Мі-8 МТВ зняли з балансу Державного управління справами і безоплатно передали Міністерству оборони України. Протягом місяця вертольоти пройшли технічний огляд та відновлення і були прийняті на обслуговування Збройними Силами України.

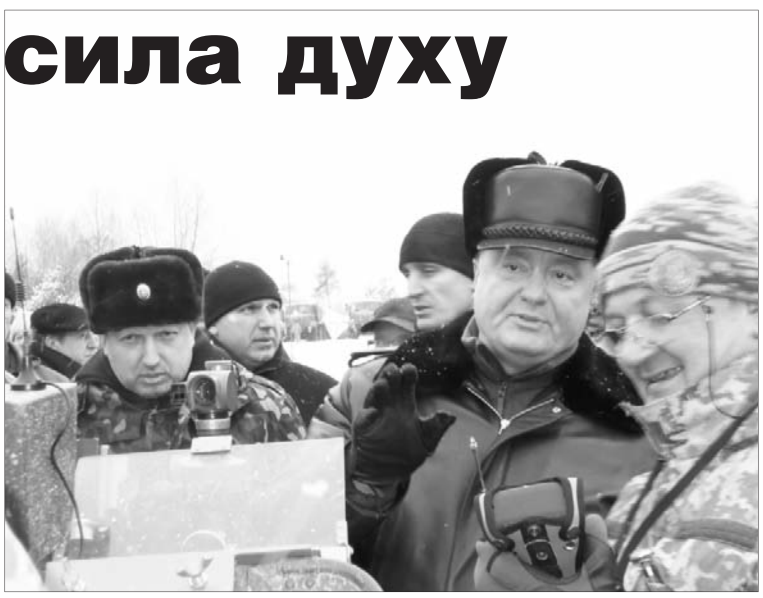
– Президент може обійтись без вертольотів, армія – ні, – заявив Петро Порошенко.

Сертифікати на авіаційну техніку Президент України вручив представнику бригади армійськоїх авіації підполковнику Олегу Старченку.

Вертольоти Мі-2 були відновлені на підприємстві "МоторСіч". Їх у військові частини армійської авіації передадуть 10 одиниць.

– Сьогодні тут стоїть шість вертольотів Мі-2, – розповідає офіцер, – окрім них вже чотири борти передані військовим частинам армійської авіації. А ще раніше до складу Збройних Сил України був переданий вертоліт Мі-8 МСБ. Тож це суттєве поповнення парку нашої авіаційної техніки. Мі-2 будуть використовуватися здебільшого для медичної евакуації. Потреба в цих легких вертольотах існувала давно. Разом зі мною тут – підготовлені екіпажі, зокрема і з числа мобілізованих військових авіаторів. Після урочистої церемонії ми підіймемо в небо ці гвинтокрилі машини і вирушимо до своїх військових частин. Вертольоти рівномірно розподілені між усіма полками і бригадами армійської авіації.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото автора.

Міністр оборони України нагородив найкращих

24 грудня 2014 року в Києві, в Орденській залі Генерального штабу Збройних Сил України, відбулася урочиста церемонія вручення державних та відомчих нагород України. У заході взяли участь Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак, керівництво Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України.

В урочистій обстановці, відповідно до Указу Президента України, Міністр оборони України особисто вручив державні та відомчі нагороди кращим військовослужбовцям Збройних Сил України, учасникам антитерористичної операції.

– Сьогодні ми вшановуємо людей, які обрали для себе шлях захисту держави. Ми вдячні за самовідданість і стійкість, героїзм та мужність всім, хто, ризикуючи життям, сумлінно і чесно виконує бойові завдання. Особливі слова вдячності рідним та близьким наших бійців, які залишились на полі бою. Вони завжди будуть в наших серцях та думках, – зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Відповідно до Указу Президента України, за виняткову мужність і героїзм, незламність духу у боротьбі за незалежну Українську державу, вірність Військовій присязі майору Майбороді Дмитру Олександровичу (посмертно), майору Кривоносову Сергію Сергійовичу (посмертно) та майору Петраківському Олександру Петровичу було присвоєно звання Героя України з удостоєнням ордена "Золота Зірка". Нагороди було вручено особисто присутнім на заході рідним та близьким Героїв України.

Указом Президента України "Про відзначення державними нагородами України", за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі, високопрофесійне виконання службового обов'язку, орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено майора Бабія Олександра Васильовича, майора Васильєва-Куліка Сергія Вікторовича, полковника Грилюка Сергія Михайловича, майора Ільченка Сергія Олександровича, полковника Куликова Олексія Володимировича, полковника Пищенка Ігоря Миколайовича та полковника Чекана Андрія Юрійовича.

Орденом "За мужність" III ступеня нагороджено майора Заглинського Ігоря Борисовича, солдата Малашту Геннадія Олександровича, майора Пономаренка Олександра Олександровича; орденом Данила Галицького – полковника Жарика Олександра Миколайовича, полковника Максименка Василя Дмитровича, полковника Отрощенка Олексія Петровича; медаллю "За військову службу Україні" – генерал-майора Тимошенка Ігоря Володимировича, медаллю "За бездоганну службу" III ступеня – полковника Медведєва Геннадія Анатолійовича. Також почесне звання "Заслужений лікар України" присвоєно полковнику медичної служби Жупану Богдану Богдановичу та полковнику медичної служби Хоменку Ігорю Петровичу.

Крім того, за громадську мужність, вагомий особистий внесок у розвиток волонтерського руху, зміцнення обороноздатності та безпеки Української держави орденом княгині Ольги III ступеня нагороджена Стельмах Неллі Григорівна, начальник відділу взаємодії з волонтерами Центру забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Воєнний стан буде введено негайно, як тільки ворог піде у наступ

Президент України наголошує на тому, що ситуація в Донецькій та Луганській областях може бути вирішена виключно політичним шляхом. Водночас, відповідаючи на питання на прес-конференції в Києві, Петро Порошенко заявив, що у випадку відходу від мирних домовленостей Україна реагуватиме жорстко.

"Воєнного вирішення питання по Донбасу не існує. Існує виключно політичне рішення конфлікту на Донбасі", – наголосив Президент.

Але, відповідаючи на питання, Глава держави заявив: "Воєнний стан буде введено негайно моїм рішенням, рішенням РНБО, які будуть передані до Верховної Ради, якщо відбудуться перші наступальні операції від лінії зіткнення. Ніхто не буде коливатися жодної хвилини".

Петро Порошенко зазначив, що на випадок такого розвитку подій розроблено плани дій для міністрів, керівників ОДА під координацією РНБО, розробляється план переходу економіки країни на військові рейки.

Коментуючи зауваження щодо доцільності дії режиму припинення вогню, Глава держави наголосив, що за час прямих наступальних дій гинула велика кількість українських військовослужбовців, а з моменту запровадження режиму артилерійської тиші 9 грудня від артобстрілів не загинув жоден солдат. "Працює не тільки режим тиші, але й Мирний план. За час дії Мирного плану звільнено 1500 українських полонених. Не було б миру, не відомо, чи залишилися б ці люди живими", – сказав він.

Коментуючи ситуацію з Кримом, Президент України наголосив, що не існує блокади Автономної Республіки Крим. Припинення транспортного сполучення з півостровом та посилена перевірка засобів пересування – це заходи захисту від загроз, що можуть виникнути. "Немає ніякої блокади Криму. Є заходи, які забезпечують захист України від диверсійних груп", – сказав Глава держави.

Петро Порошенко висловив переконання, що такі попереджувальні кроки є виправданими, і зазначив, що вони підтримуються не тільки в Україні.

Президент підкреслив, що посилення заходів захисту в жодному разі не є засобом тиску. "Ми не збиралися і не збираємося використовувати блокаду, тим більше не збираємося використовувати це як елемент тиску, але ми будемо робити все для того, щоб захистити мир та спокій українських громадян, в тому числі від терористичної загрози. Тому рівень інтенсивності догляду як на лінії зіткнення в окремих регіонах Донецької і Луганської областей, так і на лінії перешийку буде високим, буде забезпечуватися підвищена пильність, особливо напередодні свят", – наголосив Глава держави.

Петро Порошенко підкреслив, що Україна наполягає на виконанні всіма сторонами Мінських домовленостей, особливо в частині відведення військ та відновлення контролю за кордоном. При цьому він зазначив, що є певний прогрес у звільненні полонених, в забезпеченні артилерійської тиші, в доступі представників ОБСЄ до перевірки виконання Мінських домовленостей. Також вперше українська гуманітарна допомога потрапила на захоплені бойовиками території в соціальні установи.

Президент України повідомив про попередню домовленість щодо зустрічі 15 січня в Астані (Казахстан) з канцлером Німеччини Ангелою Меркель і президентами Франції Франсуа Олландом та Росії Володимиром Путіним.

Петро Порошенко наголосив на тому, що Україна наполягає на продовженні Мінського формату переговорів щодо врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях. Водночас разом з міжнародними партнерами розглядає різні формати переговорів. "Буду спілкуватися для того, щоб забезпечити дотримання Росією взятих на себе зобов'язань по Мінському меморандуму та протоколу", – зазначив Президент.

Також розглядається можливість зустрічі в "Женевському форматі" за участі президентів США, Франції, канцлера Німеччини, президента Росії та керівництва Європейського Союзу.

Затверджено зміни до Закону про Раду нацбезпеки і оборони України

Глава держави підписав Закон "Про внесення змін до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України" щодо вдосконалення координації і контролю у сфері національної безпеки і оборони".

Затверджені Законом №43-VIII зміни, зокрема, приводять у відповідність до Конституції України положення Закону щодо виконання обов'язків Голови РНБОУ, уточнюють правову основу діяльності Апарату РНБОУ, вимоги щодо виконання рішень Ради, а також повноваження Голови та Секретаря РНБОУ.

Секретар РНБО України Олександр Турчинов в інтерв'ю "5 каналу" повідомив, що ухвалені Верховною Радою України зміни до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони" не збільшують повноваження органу, а лише приводять документ у відповідність до Конституції України.

Олександр Турчинов зазначив, що згідно зі статтею 107 Конституції України, Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони. "Ми привели у відповідність до Конституції Закон, який ухвалювався багато років тому в умовах, коли ніхто не думав, що може бути військова загроза, і у відповідність до тієї ситуації, яка сьогодні є", – підкреслив Секретар РНБО.

Він також наголосив, що ухвалення всіх рішень залишається у компетенції Ради національної безпеки і оборони, а не Секретаря РНБО. Він нагадав, що до складу РНБО входить фактично усе вище керівництво країни: Президент, який є Головою РНБО, Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради, міністри, у компетенції яких є питання безпеки і оборони: "І не Секретар, а саме Рада національної безпеки і оборони ухвалює рішення, які реалізуються в країні. Це не щось нове в Україні – так працюють усі цивілізовані країни світу".

На переконання Олександра Турчинова, внести такі зміни треба було ще декілька місяців тому: "У нас довгий час була вакансія Секретаря РНБО. Коли мені доручили очолити цей напрям, безумовно, я був ініціатором приведення Закону про РНБО у відповідність до Конституції та до тих умов, в яких перебуває країна. В умовах, коли є загроза для країни, ми повинні використовувати весь потенціал".

Він також зазначив, що РНБО не може бути окремою гілкою влади. "Конституція чітко регламентує діяльність Кабінету Міністрів, Президента, Верховної Ради, судової влади. Інше питання, що перед нами стоїть дуже багато завдань і наше завдання – скоординувати і об'єднати усі зусилля країни для того, щоб ми реально стали демократичною, європейською за змістом країною", – підкреслив він.

"Україна буде однією з найкращих держав в світі, я в це вірю і все для цього роблю. Ми будемо реальною європейською країною", – наголосив Олександр Турчинов.

ПОДРОБИЦІ НОВОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ:

У 2015 році жоден строковик в зону АТО не направлятиметься

Під час мобілізації, яка стартує 20 січня 2015 року, буде призвано близько 50 тисяч чоловік. З них 40 тисяч громадян призвуть на строкову військову службу. Але в зону проведення антитерористичної операції жоден строковик не направлятиметься.

Новобранці пройдуть підготовку у п'яти навчальних центрах Збройних Сил України у містах Полтава, Житомир, Васильків, смт. Десна та Старичі, після чого повністю замінять військовослужбовців строкової служби у пунктах постійної дислокації військових частин поза межами зони АТО.

Метою циклу часткових мобілізацій, які відбудуться у 2015 році, стане створення міцного резерву та заміна особового складу, який вислужив встановлений термін строкової служби.

Нова хвиля мобілізації до Збройних Сил України та інших військових формувань проводитиметься рівномірно по всій території України. При цьому буде врахований досвід минулих етапів мобілізації. Перший етап часткової мобілізації у 2015 році розпочнеться 20 січня і триватиме 90 днів. Другий і третій етапи розпочнуться, відповідно, у квітні та червні і триватимуть по 60 днів.

Під чергову хвилю мобілізації підпадатимуть ті самі категорії громадян, що й під третю-другу-першу черги мобілізації. Це військовозобов'язані запасу віком від 25 до 60 років, які мають військово-облікові спеціальності Сухопутних військ, а саме: танкісти, артилеристи, десантники, піхотинці, зв'язківці, ремонтники, водії, механіки різних систем озброєння, фахівці з питань логістики, радіоелектронної боротьби, радіаційного, хімічного, біологічного захисту тощо.

Завчасне проведення мобілізації дозволить провести грунтовне навчання військовослужбовців веденню сучасних бойових дій.

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак зазначив, що в першу чергу призиватимуться офіцери запасу. "При всіх навчальних військових закладах будуть створені курси з перепідготовки, враховуючи те, що будуть призиватися офіцери запасу, їм необхідні додаткові курси навчання, – розповів він. – Паралельно будуть призиватися фахівці, і з ними проводитиметься, за окремою програмою, навчання за фахом. Решта особового складу – солдати – будуть призиватися також за фахом і будуть проходити первинну підготовку в навчальних центрах. Термін навчання та перепідготовки складе 25 днів. Офіцери готуються за своєю програмою, фахівці – за своєю, солдати – за своєю, щоб навчити їх елементарних речей з ведення бойових дій".

"Після 25 діб починається бойове злагодження відділень і взводів, рот, батальйонів, полків. Після проведення повного курсу навчання та бойового злагодження, тоді, коли вони будуть одягнені, озброєні, оснащені, підготовлені, тільки після цього вони будуть відправлені в зону АТО, – наголосив Степан Полторак. – На їх місце за тією ж самою схемою ми закликаємо до навчальних закладів, на полігони другу партію особового складу, яка точно так само проходить за такою схемою навчання. Ми плануємо, що до кінця березня ця підготовка закінчиться, і весь особовий склад відбуде в зону виконання бойових завдань для того, щоб змінити тих, хто вже відслужив рік, і ті після цього будуть, звичайно, демобілізовані".

Олександр Олехнович. "Крила України".

ПРО ГОЛОВНЕ

Бюджет-2015 прийнято

Верховна Рада України прийняла держбюджет на 2015 рік. За відповідне рішення проголосували 233 народних обранці.

Перед голосуванням за документ глава Кабміну Арсеній Яценюк назвав проект бюджету на 2015 рік "далеким від досконалості" і додав, що зміни до документа будуть внесені до 15 лютого 2015 року. Також він заявив про те, що на національну безпеку та оборону України мають витратити близько 90 мільярдів гривень. "Ключова мета – фінансування національної безпеки і оборони. Безпосередньо на безпеку і оборону йде 80 мільярдів гривень. Додатково 1,8 мільярда гривень, які ми будемо виплачувати всім мобілізованим до лав ЗСУ. Додатково додаються на інші органи безпеки 2,2 мільярда гривень", – заявив глава Кабміну під час засідання Ради. До того ж, ще 6 мільярдів гривень планують виділити "Укроборонпрому" для ремонту військової техніки та придбання нової. "Загальні витрати – 90 мільярдів гривень. З цим завданням ми впораємося" , – резюмував Яценюк.

Україна перестала бути позаблоковою

Верховна Рада України ухвалила Закон "Про внесення змін до деяких законів України щодо відмови України від здійснення політики позаблоковості". Закон прийнято за поданням Президента України. Останній уже підписав закон.

Пріоритетами національних інтересів є: інтеграція України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі та в євроатлантичний безпековий простір; розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами світу в інтересах України.

Головною метою Закону у сфері зовнішньої політики є поглиблення співпраці з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації.

Закон ухвалено 303-ма народними депутатами. Законопроект зареєстровано за №1014-3.

Саудівська Аравія згодна на $20 за барель

Саудівська Аравія вважає своїм пріоритетом не підвищення цін на нафту, а збереження частки на ринку. Тому арабська держава не скоротить видобуток вуглеводневої сировини навіть якщо його світова ціна опуститься до 20 доларів за барель.

Більше того: у виправданості такої політики вдалося переконати партнерів по ОПЕК. Про це 22 грудня заявив міністр нафти Саудівської Аравії Алі аль-Наїмі, передає британське видання The Financial Times.

Як зазначив саудівський чиновник, королівство готове не тільки зберегти видобуток нафти на колишньому рівні, але навіть і наростити його. Це може статися, якщо на ринку з'явиться який-небудь новий клієнт, що потребуватиме великих партій такої сировини.

Перспективу повернення нафти до колишньої ціни у 100 $ за барель Алі аль-Наїмі назвав вкрай малоймовірною. Якщо хто і знизить видобуток, то лише ті країни, де сировина має занадто високу собівартість (до них належить, зокрема, і Росія). У той же час, окремі проекти з видобутку сланцевої нафти в США залишаться рентабельними і при світовій ціні в 20-30 доларів за барель. А що стосується країн Перської затоки, то їх економіка, завдяки вкрай низькій собівартості видобутку, може без проблем витримати навіть дуже серйозне здешевлення нафти.

Україна-2014: все, що не вбиває, робить

Наближення Новорічних – хороша нагода не тільки напланувати собі справ на рік прийдешній, а й підбити підсумки року, що минає...

Немає ні у кого сумнівів, що 2014-й став найважчим періодом в новітній українській історії, докорінно змінивши наше суспільство, зробивши його менш толерантним до корупції, брехні і владного популізму. Перегортаючи цю неоднозначну, але, безперечно, героїчну сторінку нашого буття, у якій закарбувалися мужність і трагізм революційних подій на Майдані, шок від окупації Криму і остаточне розчарування у братських стосунках з Росією, жертовність українських вояків і всенародна хвиля їхньої підтримки під час війни на Донбасі, розумієш, що точка неповернення пройдена. Сьогоднішній українець із такого собі терплячого і наївного парубка перетворився на зрілого чоловіка, рішучого і впевненого у собі, здатного не тільки тихо висловлювати своє незадоволення десь на кухні, а й реально впливати на перебіг політичних процесів у держави. Але це вже, швидше, день завтрашній…

Майдан

З листопада 2013 року почались перші акції протесту, спровоковані "єврозаграванням" колишнього президента України – Януковича – з народом, вінцем діяльності якого стала зрада національних інтересів на користь Кремля. Над Майданом Незалежності знову почали згущатися хмари революції. Спроби корумпованої влади задушити будь-які прояви непокори громадян (варто згадати ухвалу сумнозвісних законів 16 січня), вилились у масовий народний спротив не лише в Києві, а й по всій країні. Усе це, врешті-решт, призвело до падіння у лютому цього року режиму Януковича і його втечі під крило Путіна. Таким усім нам запам'ятався початок 2014 року…

Ціна перемоги була занадто високою – сотні людських життів, покладених на вівтар свободи. І шанс… Черговий шанс розпочати будівництво нормального цивілізованого життя, без корумпованої влади, вакханалії прокурорів і куплених суддів, з нормальною медициною та освітою.

Ставлячи на цьому жирну крапку на Януковичі, варто додати, що сам екс-президент не одразу зникне з політичного небосхилу, час від часу нагадуючи про себе прес-конференціями із Ростова та усілякими інтерв'ю для російської, тепер вже огульно жовтої преси. "Осиротілий" же народ, вшанувавши пам'ять славних Героїв Небесної сотні, взявся формувати нову владу та окреслювати плани європейського майбутнього України, які зовсім не співпадали з планами "братньої" колись Росії.

З такими друзями й ворогів не треба. Або "КримЇх"

Ще на початку минулого століття Володимир Винниченко – український письменник, а за сумісництвом ще й голова Директорії УНР – сказав, що "російський демократ закінчується там, де починається українське питання". На превеликий жаль, навіть через століття ці слова не втратили своєї актуальність. До того ж, проєвропейські устремління великого європейського народу завжди викликали звірячий оскал у Росії – вихід офіційного Києва зі сфери впливу Москви кремлівські політики у всі часи вважали чи не найбільшою загрозою для своєї національної безпеки.

Перспектива не знайти спільну мову з новою українською владою, що прийде на хвилі революції, підштовхнула Росію, як і майже 100 років тому, знову взятися за зброю, аби змусити непокірного сусіда жити за російськими правилами, а не так, як йому заманеться. І це незважаючи на міжнародне право і можливий осуд світового співтовариства. Та Білокам'яну це абсолютно не турбує. Світ, ніщо, "він давно продався Держдепу"! А "ми – месія, який покладе кінець одноосібному пануванню піндосів"…

Більше того, зухвале порушення Російською Федерацією підписаного нею ж 5 грудня 1994 року Будапештського меморандуму (за яким вона виступала одним із гарантів суверенітету та безпеки України, у відповідь на відмову від третього за потужністю ядерного арсеналу у світі) може створити у майбутньому прецедент для інших потенційних країн-розробників ядерних проектів. Адже, як виявилося на ділі, колективні гарантії безпеки нічого не варті, а члени Ядерного клубу нездатні стримувати один одного. Але це для 1/6 планети наразі питання другорядне…

Так на просторах колись всесоюзної, а згодом і всеукраїнської здравниці, з'явились нічийні "зелені чоловічки". Вони заполонили Крим одразу після масового мітингу в Сімферополі на підтримку європейського курсу України, забезпечивши тим самим проведення зібрань місцевих та "гастролюючих" прихильників "русского мира" і виборів усіляких там "народних" мерів, прем'єрів та спікерів. Ті ж, у свою чергу, оголосили про проведення всекримського референдуму щодо незалежності з подальшим його приєднанням до Росії.

А що ж Збройні Сили України, на які за конституцією покладено завдання щодо оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності?! Заблоковані російськими військовими без розпізнавальних знаків (у компанії з озброєними місцевими бойовиками так званої самооборони та завбачливо завезеними донськими козачками) частини української армії, дещо деморалізованої і небоєздатної, виявилися безсилими покласти кінець збройному перевороту на півострові. Та навіть попри заяви командирів на місцях про готовність виконати будь-який наказ вищого командування, із Києва надходили хіба що розпорядження "не провокувати"…

Вже після псевдореферендума 16 березня про незалежність Криму, а згодом і підписання в Москві між Путіним і його кримськими маріонетками Договору про прийняття Криму до складу Росії, ратифікованого 20 і 21 березня Держдумою і Радою Федерації відповідно, стало зрозуміло, що оскаженілий російський ведмідь не збирається зупинятись ні перед чим. А українцям, у свою чергу, варто готуватись до наступного кроку кремлівського плану – подальшого розчленування держави.

"Новоросія": шлях від усього "Юго-Востока" до третини Донбасу

Анонсований негласним речником Кремля – Жириновським – проект "Новоросія" почав втілюватися в життя майже одночасно із окупацію українського Криму. Різні за чисельністю мітинги, під прапорами сусідньої держави, прокотилися усіма південно-східними областями України – від Одеси і до Харкова. Як згодом виявилося, основний кістяк цих зборищ становили політичні туристи із прилеглих до України російських областей. Тож одночасно із спробою знайти порозуміння із натовпом протестувальників, українська влада почала думати про обмеження в'їзду на свою територію потенційно небезпечних представників з числа іноземців. В мережу просочується інформація про ініціювання владою запровадження візового режиму з Російською Федерацією. Проте,, дане рішення так і не було реалізоване.

І все ж плани Кремля щодо поділу України на усілякі там новоросії почав давати збій вже на початку його втілення. Сподівання на проросійсько налаштовану більшість населення південно-східних областей, в основному, не справдились. Без підтримки на місцях спроби створити Харківську, Дніпропетровську, Запорізьку, Херсонську, Миколаївську та Одеську народні республіки (не кажучи вже про інші території) швидко відійшли у вічність. Хоч деінде новій українській владі довелось вдатись до більш рішучих дій, залучивши силовиків, все ж у більшості випадків місцеві патріоти самотужки змогли показати зайдам, "хто в хаті господар".

Лише на Донеччині, щедро обласканій колишнім президентом, та на депресивно-кримінальній Луганщині, традиційно орієнтованій на схід, вдалось набрати критичну масу, необхідну Москві для реалізації її задумів.

Захоплення адміністративних будівель в Донецьку та Луганську, а згодом і проголошення ДНР і ЛНР почало початок хаосу, який на Донбасі триває і донині.

Цей етап своєї історії українці пам'ятатимуть ще не одне десятиліття. Перебіг подій був стрімким і неоднозначним. А дії влади не зажди зрозумілі і логічні. Захоплення сепаратистами Слов'янська і створення там справжнього форпосту російських військ на чолі з росіянином Ігорем Гіркіним (полковником ГРУ ГШ ЗС РФ), спроба вибити українських військових з місць їхнього базування, блокування просування підрозділів ЗС України, призначених для унеможливлення повторення кримського сценарію на Донбасі, та перші втрати…

Відродження Національної гвардії…

Із загостренням ситуації в Криму та на сході України стало зрозумілим, що стара міліцейська структура повноцінно функціонувати вже не здатна. Особливо яскраво це проглядалось на Донбасі, де стражі правопорядку не лише не перешкоджали протизаконним діям сепаратистів, а й самі були їх активними учасниками. Крім того, Україна на той час мала значний ресурс – організовані групи патріотично налаштованих громадян, загартованих протистоянням на Майдані – який було б доцільніше використати для повернення життя в країні у законне русло, замість заплямованих представників правоохоронних органів.

Так було ухвалене рішення щодо відродження Національної гвардії, ліквідованої у 2000 році. 13 березня 2014 року у складі МВС розпочинається формування частини реанімованої структури, куди увійшли як колишні підрозділи внутрішніх військ, так і сотні Майдану. Перше своє бойове хрещення вони отримали в тих таки Донецьку і Луганську, а також Маріуполі, де їх військові частини та адмінбудівлі, взяті під охорону, раз у раз піддавалися штурму озброєних бойовиків. Сьогодні цю сторінку нашої історії сприймають по-різному. Хтось називає це відсутністю рішучості у досягненні мети, інші – проявом толерантності та стриманості заради збереження людських життів.

... та народження нової української армії

Оцінивши ситуацію на сході нашої держави, українська влада ухвалює рішення про початок проведення антитерористичної операції, яку усі називатимуть українсько-російською війною за Донбас. Головну роль у проведені кампанії було покладено на частини і підрозділи Збройних Сил, спецпризначенців СБУ та згадане вже реорганізоване МВС із новою складовою – Нацгвардією. Але вітчизняна військова машина (як і у випадку з МВС), "розвалена" ледь не кожним попереднім керівництвом, і військовим, і державним, теж виявилась малоефективною. І "косметичним ремонтом" вже не обійтися…

Втім, народження нових за своєю суттю Збройних Сил України, як на думку багатьох військових експертів, почалось ще до безпосереднього конфлікту на сході. Варто згадати

нас сильнішими

заблокованих у своїх військових частинах і на кораблях українських солдатів та офіцерів в Криму. Залишені напризволяще, а нерідко й зраджені своїми командирами, вони показали усьому світові силу українського духу. Так, не всі вистояли, але ті, хто залишилися, – стали уособленням незламності і нескореності, заклавши духовну основу нової армії. Варто згадати демарш авіаторів у Бельбеку під керівництвом полковника Юлія Мамчура із розгорнутими національним українським та бойовим прапорами, концерт феодосійських морпіхів, оточених щільним кільцем російського спецназу, відчайдушна спроба тральщика "Черкаси" вирватись із перекритої російськими кораблями бухти…

Вже за кілька місяців українська армія, яка на початку року перебувала в жалюгідному стані, почала проводити доволі успішні операції. Оборона Краматорського аеродрому, утримання телевежі на горі Карачун під Слов'янськом, майже повне оточення Луганська і Донецька та блискавичне звільнення місцевих аеропортів, а згодом і взяття неприступного, як вважали бойовики, укріпрайону на Савур-могилі… Ох і дорогою ціною дістались нам ці перемоги!

Перспектива повного відрізання залишків "Новоросії" від кордону, а відтак, перекриття каналів постачання з Росії, не на жарт налякали Москву та змусили перейти її до реалізації другого етапу експансії. Так розпочалось неприховане вторгнення російських окупаційних військ на схід України. У серпні, затиснуті з різних боків, підрозділи сил АТО зазнали чи не найбільших втрат в районі Іловайська. Та ні втрати, ані підступність ворога, ні непрофесійність деяких представників вищих штабів, ані перебої із забезпеченням армії не зломили бойовий дух вояків. "Проковтнули", вистояли, але не забули!

Після неодноразових ротацій вищого керівного складу, налагодження безперебійної роботи підприємств ОПК, які почали забезпечувати армію сучасною військовою технікою та озброєнням, проведення декількох хвиль мобілізацій та при потужному волонтерському руховi Україні таки вдалось відновити могутність нашої армії, армії, про яку ще навіть рік тому доводилось лише мріяти. Про те, чого варті сучасні українські воїни, на власній шкурі перевірили усілякі російські спецпідрозділи (включаючи славнозвісний "Вимпел"), яким було доручено "викурити" українських "кіборгів" з донецького аеропорту. Власне, він і став символом міці нової української армії.

Влада змінюється!

Втеча з країни Віктора Януковича в кінці лютого призвела до переформатування парламентської більшості. Верховна Рада відновила дію Конституції 2004 року і обрала Олександра Турчинова спікером та виконуючим обов'язки Президента. Через кілька днів новим головою уряду став Арсеній Яценюк, який залишається Прем'єр-міністром і донині.

У травні в країні відбулися дострокові президентські вибори. Главою держави на них в один тур обрали Петра Порошенка. Обидва новообраних керівники з перших днів на посадах проголосили серед пріоритетів своєї діяльності кардинальне оновлення системи державної влади. Власне, дві сили, очолювані Порошенком і Яценюком стали стовпами парламентської коаліції, сформованої за результатами листопадових виборів до Верховної Ради.

Самі, але не самотні

Опинившись з Росією сам-на-сам у військовому протистоянні, Україна не залишилась напризволяще на фронті політичному. І хоча чи не з перших днів конфлікту з Росією Захід запевняв, що допоможе усім, чим зможе, все ж дав нам зрозуміти, що всю "найбруднішу" роботу доведеться робити самотужки – ніхто за українців вибивати окупантів з їхньої землі не збирається. І своє слово він стримав, але й від нас чекає реальних дій назустріч.

Підписання у березні 2014 року Угоди про асоціацію з ЄС було основною вимогою Євромайдану, з яким Україна увійшла в 2014. Відтоді усі прогресивні сили світу не тільки слідкують за розвитком подій в Україні, а й допомагають, чим можуть, – кредитами, санкціями, військовим майном і амуніцією. І, звичайно ж, здолати той наступ, який Росія розгорнула на інформаційному фронті – у форматі відвертої брехні і паралельної реальності, часто за межами людської уяви – у кращих традиціях радянської пропаганди, проте, у значно гіршому виконанні…

Замість епілога

2014-й безперечно увійде в історію країни як насичений політичними подіями часовий відрізок – так багато на ньому сконцентрувалося відвертих і стрімких злетів, і ганебних непередбачуваних падінь. Цей рік зробив усіх нас сильнішими, ми довели, що ніхто нас не зможе перетворити на рабів. Як показав цей рік, ми можемо усе здолати, пережити усілякі труднощі і негаразди заради щасливого майбуття. Єдине, чого український народ ніколи не простить і не стерпить, – брехні і зради. Про це, власне, повинні пам'ятати і нинішні, і майбутні можновладці.

Андрій Яцик. "Крила України".

43 роки 43-ї Ракетної

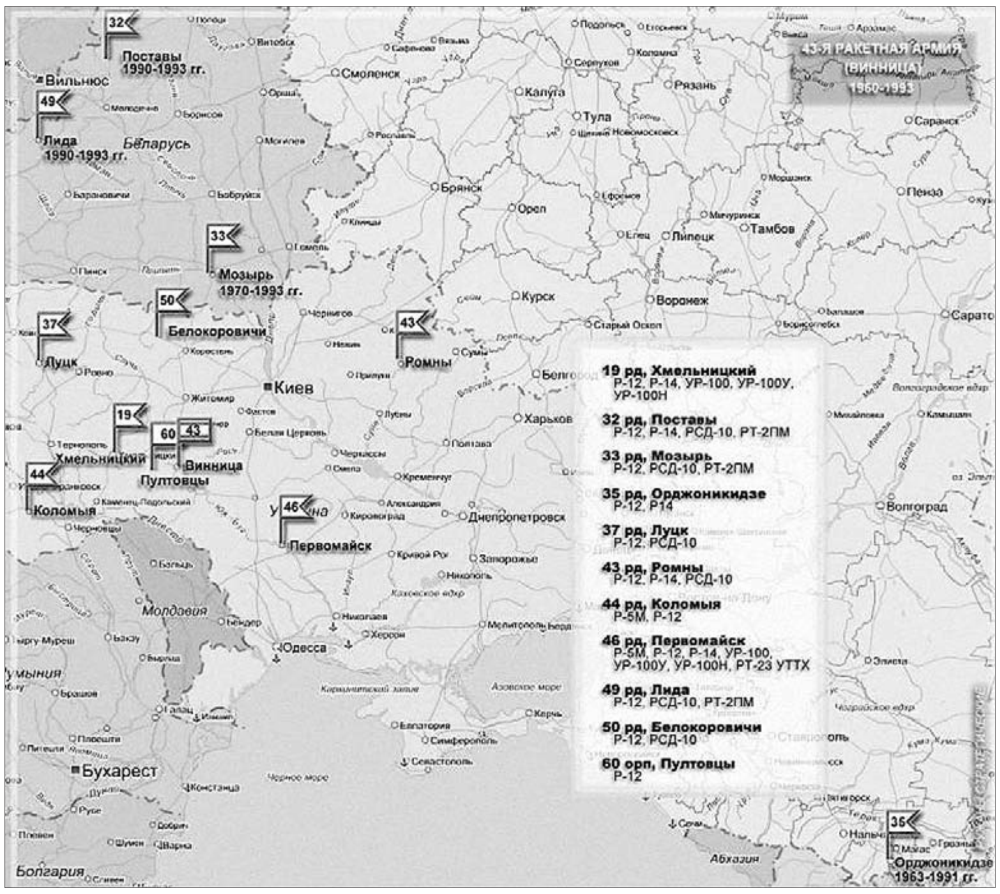
Щороку 17 грудня військовослужбовці-ветерани 43-ї Ракетної армії ракетних військ стратегічного призначення збираються у Вінниці для відзначення річниць із дня створення армії. А їх вже було аж 55. Більш як піввіку тому було прийнято рішення про створення перших оперативних об'єднань ракет середньої дальності на заході СРСР з одночасним скороченням управлінь повітряних армій АДД, що підлягали переформуванню.

Відтак, згідно з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 17.12.1959, 24 квітня 1960 року на території України на базі частин 43-ї Повітряної армії розпочалось формування частин ракетних військ стратегічного призначення. Штаб армії розмістився у місті Вінниця, а першим Командувачем армії призначили генерал-полковника авіації Г.Тупікова.

На початок 1994 року на озброєнні 43-ї Ракетної армії перебувало 176 ракетних комплексів типу "ОС" ("Окремий старт") з 130 ракетами класу РС-18 "Стілет" (SS-19) та 46 ракетами класу РС-22 "Скальпель" (SS-24) з 1272 ядерними бойовими зарядами.

Символічно, але 43 армія проіснувала 43 роки. Внаслідок відмови нашої держави від ядерного статусу та підписання тепер уже славнозвісного Будапештського меморандуму, який немов би гарантував Україні недоторканість, суверенітет та безпеку, 20 серпня 2002 року після прощання із Бойовим прапором 43-я Ракетна армія припинила своє існування.

Останню ж шахтну пускову установку міжконтинентальної балістичної ракети РС-22 урочисто знищили 30 жовтня 2001 року. Єдине, що збереглося, – Центральна бойова стартова позиція уніфікованого командного пункту 309-го ракетного полку 46-ї ракетної дивізії 43-ї Ракетної армії з наземним обладнанням і допоміжними механізмами ракетного комплексу "ОС". Її збережено у робочому стані і переобладнано в музей РВСП.

На тлі воєнних дій, які нині маємо в державі, тема ядерного статусу України не раз піднімалася. Однак позиція Глави держави незмінна – Україна буде сильною, але ніколи не повернеться до ядерного озброєння. Такої ж думки – і наші західні партнери, мовляв, ядерна зброя не допоможе Україні стати сильною, а навпаки.

Безумовно, говорили про політику і дідусі-ветерани 17 грудня цього року, які традиційно зібралися у Військово-історичному музеї Повітряних Сил ЗС України у Вінниці. Тут вони щоразу проводять брифінг, згадують минуле, фотографуються біля велетенського "Піонера", ну і напевне, збираються в більш урочистій обстановці. Про що ж сьогодні говорять ті, хто найкраще знає силу страшної зброї, хто безпосередньо приймав рішення, стояв на бойовому чергуванні, пережив гонку озброєнь Холодної війни, бачив ту саму кнопку, яка може запустити апокаліпсис…

Думки різні. Звичайно, багато із них відчуває певну ностальгію за своєю службою в РВСП, та й чесно кажучи, за Радянським Союзом. Від сили пропаганди ніхто не застрахований, особливо така чутлива аудиторія, як військові пенсіонери СРСР.

Власне, на мою думку (автора), сьогодні дідусям варто було б подумати про майбутнє своїх дітей та онуків. Думаю, зовсім не зайвим був би відкритий лист-звернення через ЗМІ до своїх бойових друзів, яких чимало у Росії та інших країнах пост-радянського простору. Закликати росіян не підтримувати агресію Кремля проти України, закликати до вирішення мирного врегулювання конфлікту і так далі... Бо хто, як не вони, ветерани-ракетники, знають, до чого може призвести протистояння ядерних держав із тисячами ядерних боєголовок.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак:

“Купуватимемо лише ті зразки, які найкраще підійдуть нашим військовослужбовцям”

За ініціативою Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака в Генеральному штабі Збройних Сил України пройшла виставка новинок спорядження та амуніції від вітчизняних виробників. Зокрема, на ній українські підприємці представили для огляду різні види тканин для пошиття військової форми одягу, нові бронежилети, спальники, одяг, взуття, індивідуальні аптечки, армійські сухі пайки тощо.

Представники НПП “Темп-3000” продемонстрували керівнику оборонного відомства та начальнику ГШ ЗС України новий модульний бронежилет, який відрізняється від попередніх підвищеними властивостями захисту. Крім традиційних захисних пластин, в його комплект входять кевларові наруквавники, плечі, захист пахової і поясної зон, наколінники тощо.

Генерал-полковник Віктор Муженко поінформував, що в зоні проведення антитерористичної операції найчастіше військовослужбовці отримують поранення кінцівок.

– За статистикою, 60% всіх поранень припадають на кінцівки, 25% – поранення голови, ще 12% – груди та живіт, 2,5% – поранення шиї тощо, – зазначив начальник ГШ ЗС України та вказав представникам підприємства, які елементи, на його думку, в даній моделі бронежилета можна вилучити.

Виробнику запропонували забезпечити новим індивідуальним бронезахистом один з підрозділів війська. А відповідні рішення щодо їх закупівлі керівництво Міністерства оборони прийме лише після того, як оцінку новим бронежилетам дадуть бійці.

Міністр оборони оглянув вітчизняні вироби групи “Талан”. Зокрема, нові черевики із високим берцем. Генеральний директор ТОВ “ТАЛАНЛЕГПРОМ” Андрій Лаврик розповів, що представлені моделі військового взуття є одними з кращих в Україні та включають в себе технології передових країн світу. В основі нових черевиків лежить мембрана, яка не пропускає воду та відводить вологу. Керівник оборонного відомства оглянув моделі військового взуття й інших виробників.

– Запросимо представників з бойових військових частин, щоб вони вибрали собі для пробного носіння зразки черевиків. Закуповуватимемо ті, які їм дійсно підійдуть, – зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Також керівник оборонного відомства та начальник ГШ ЗС України оглянули різні види тканини, з якої нині шиється військова форма одягу. Вони висловили переконання, що тканину нинішньої польової уніформи потрібно буде замінити. Заміни потребують й підкладки камуфляжних курток. На виставці було представлено чимало їх нових моделей. Після відповідних досліджень та тестування Міністерство оборони закупить найпрактичніші та найтепліші зразки підкладок.

Варто відзначити, що неабияке зацікавлення Міністра оборони України викликав ексклюзивний виріб, представлений ТОВ “Алан-Компані, ЛТД” під назвою ТКС-01 “Хата для солдата”. Провідний спеціаліст, інженер по якості підприємства Анатолій Магурський розповів, що ця багатоцільова річ вже позитивно себе зарекомендувала в зоні проведення АТО, має режим використання більше -20ºС.

Виріб може використовуватися як спальний мішок, носилки для транспортування поранених, як верхній одяг для снайпера (спостерігача), як куртка та накидка. Даний девайс значно знижує можливість появи у військовослужбовців застудних захворювань, переохолодження і смерті пораненого (при втраті крові) при транспортуванні з місця бою до госпіталя.

Генерал-полковник Степан Полторак перевірив та навіть скуштував представлені вітчизняним виробником сухі пайки в різних варіаціях. Слід відзначити, що у всіх них збільшено терміни зберігання та калорійність.

Всі новинки вітчизняної промисловості будуть уважно вивчені військовими фахівцями. Пропозиції на закупівлю спорядження та амуніції подаватимуться главі оборонного відомства до кінця грудня, щоб можна було внести відповідні зміни в бюджет Міноборони та своєчасно закупити кращі вироби для потреб війська.

НАРОЩУВАННЯ

Армія отримає ще тисячу одиниць зброї та техніки до кінця року

До кінця нинішнього року до Збройних Сил України планується поставити близько тисячі нових і модернізованих зразків озброєння та військової техніки (ОВТ).

Про це на брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі повідомила речник Міністерства оборони Вікторія Кушнір, передає кореспондент Укрінформу.

“До кінця 2014 року до Збройних Сил України планується поставити ще близько тисячі нових і модернізованих зразків ОВТ”, – сказала вона.

За словами Кушнір, серед них – 51 бронетранспортер та броньований автомобіль, 58 вантажних автомобілів, 41 РЛС різної дальності дії, 58 установок артилерійського озброєння, 115 одиниць засобів ураження та 439 одиниць новітньої стрілецької зброї.

КОНТРАКТИ

“Укроборонпром” отримав велике замовлення від Міноборони

Українські військові замовили в ДК “Укроборонпром” ремонт великої кількості техніки. Його вже нині виконують найпотужніші підприємства Концерну, зокрема Львівський, Київський, Миколаївський, Харківський та Житомирський бронетанкові заводи.

Бойові машини піхоти, бронетранспортери і танки відновлять та модернізують на потреби української армії вже найближчим часом – до кінця 2014 року. Загальна сума замовлення – майже 230 мільйонів гривень.

Окреме замовлення на 12 мільйонів гривень також надійшло до ДП “Шепетівський ремонтний завод”, яке спеціалізується на ремонті ракетно-артилерійського озброєння держави. Українським воякам відновлять самохідні гаубиці та пересувні розвідувальні пункти. Натомість автомобільну техніку взялися ремонтувати спеціалісти державного підприємства “Харківський автомобільний завод”. Сума замовлення – майже 5 мільйонів гривень.

ПЕРСПЕКТИВИ

Україна в 2015 році може розпочати виробництво нового ракетного комплексу

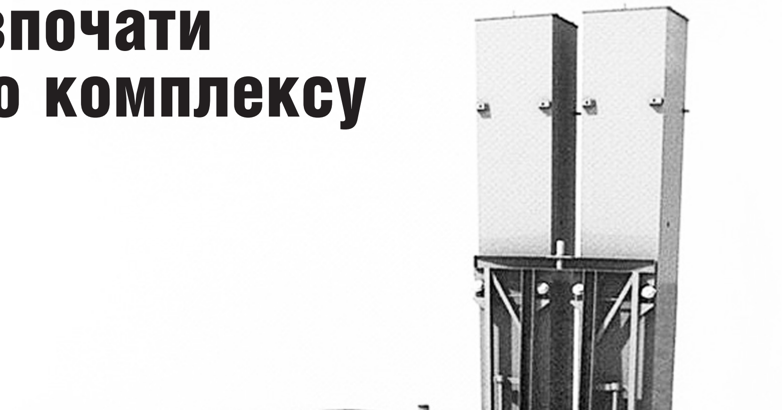
За планом заходів Державного космічного агентства (ДКА) України з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та коаліційної угоди, в 2015 році передбачено початок організації виробництва нового багатофункціонального ракетного комплексу. Згідно із опублікованим документом на офіційному сайті ДКА України, в період 2015-2016 року розпочнеться підготовка виробничої бази та спеціальних технологій для виробництва БРК.

Відповідальними за реалізацію проекту призначили начальника управління космічної виробничої інфраструктури та кооперації Олега Колобкова та начальника управління спеціальних програм Євгена Махоніна.

Необхідність поновлення ракетного озброєння України назріла вже давно. На сьогодні у Збройних Силах експлуатується лише один тип ракетного комплексу 9К79-1 “Точка-У”. Комплекс має дальність 120 км, відносно низьку (за сучасними уявленнями) точність влучення (КВО до 150 метрів) і практично виробив свій ресурс. При цьому в результаті бойових дій на сході України кількість ракет скоротилася внаслідок їхнього використання проти важливих об’єктів сил ополчення.

За своїм призначенням і тактико-технічними характеристиками новий український комплекс схожий на російський комплекс ОТР “Іскандер-М” і буде мати у своєму складі як оперативно-тактичну ракету, так і крилату.

Так, на даний момент йдуть роботи із проектування і створення нового багатофункціонального ракетного комплексу, для оснащення Збройних Сил України. Точні характеристики нового комплексу не називаються. Відзначається, що максимальна дальність стрільби складе близько 300 км. Це відповідає обмеженням, які накладаються режимом контролю за ракетними технологіями (відповідно до них держави, що володіють ракетними технологіями, не можуть продавати за кордон ракети з дальністю понад 300 км, а вага корисного навантаження ракети не повинна перевищувати 500 кг).

НОВІ ПІДХОДИ

Міноборони хоче запровадити державно-приватне партнерство в оборонній сфері

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак та директор аудиторської компанії "KPMG – Україна" Сергій Попов підписали Меморандум про співробітництво.

Під час зустрічі глава вітчизняного оборонного відомства зауважив, що сьогодні перед Збройними Силами України та державою загалом постають виклики, які потребують оперативних та нестандартних рішень.

Генерал-полковник Степан Полторак зазначив, що для посилення обороноздатності та безпеки потрібно, перш за все, відновити та в деяких випадках побудувати "з нуля" оборонні та інфраструктурні оборонні об'єкти.

– Міноборони шукає нові та прогресивні форми налагодження взаємовигідного співробітництва з бізнесом. Світова практика показала, що форма державно-приватного партнерства є найоптимальнішим форматом спільного інвестування. Тому прийнято рішення запросити представництво компанії "KPMG – Україна" для спільної розробки законопроекту про державно-приватне партнерство в оборонній сфері, – зауважив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Варто зазначити, що компанія "KPMG – Україна" на безоплатній основі надає оборонному відомству консультаційні послуги щодо розробки необхідного законопроекту.

У свою чергу, директор аудиторської компанії Сергій Попов наголосив, що для зміцнення обороноздатності держави важливим є законодавчий аспект. Для цього проекту планується створити робочі групи із залученням кращих фахівців.

ДЕРЖПРОГРАМА

Підприємства ОПК реалізують програму імпортозаміщення

Російська агресія та війна на сході України, що призвели до повної зупинки військово-технічної співпраці з північним сусідом, примушують "Укроборонпром" якнайшвидше виконати широку програму імпортозаміщення. Для всіх російських деталей та комплектуючих необхідно якнайшвидше розробити українські аналоги, інакше страждають виробництво й ремонт бойової техніки, військових приладів та іншого реманенту у семи головних галузях української оборонної промисловості.

Загалом потрібно налагодити виробництво майже 30 тисяч найменувань – від дрібних й простих деталей до цілих складних і масивних систем. На сьогодні "Укроборонпром" вже справився з третиною завдання. При цьому підприємства виробляють запчастини не лише для власних потреб, але й для інших заводів. Наприклад, ДП "Львівський бронетанковий завод": частину деталей там відправляють "побратимам" з бронетанкового кластера.

На авіаційних ремонтних підприємствах, зокрема, освоєно випуск майже 4 тисяч нових комплектуючих. Яскравий приклад активного імпортозаміщення – на ДП "Луцький ремонтний завод "Мотор", що спеціалізується на відновленні та модернізації авіадвигунів. Один двигун – це понад 7000 запчастин, затверджених конструкторською документацією, і більшість вже виробляють в Україні.

У разі, якщо російські товари неможливо виробити в Україні, Концерн здійснює так звану імпортозаміну – підписує договір з представниками іншої країни. Так, протягом осені значно поглибилась кооперація "Укроборонпрому" з країнами ЄС та НАТО, представлених компаніями зі світовими іменами. Це стало першим поштовхом до переходу на нові стандарти, поступової модернізації виробництва, заміни устаткування на сучасніше й залучення на підприємства нових кваліфікованих фахівців-реформаторів.

КІНЕЦЬ ЗАРОБІТКАМ

Терористи ДНР більше не зможуть красти українське вугілля

При штабі антитерористичної операції буде створено підрозділ Державної фіскальної служби. Про це повідомили в прес-службі ДФС.

"Податкова міліція спільно з прикордонниками, працівниками МВС та СБУ будуть жорстко контролювати переміщення товарів у зоні проведення АТО. Активізація взаємодії всіх силових відомств у роботі і посилений контроль за переміщенням вантажів, зокрема вугілля, палива і товарів народного споживання, із зони так званої ДНР на підконтрольні Україні території і назад – наше головне завдання", – заявив перший заступник голови ДФС Володимир Хоменко під час розширеної наради в Краматорську за участю заступника голови Донецької ОДА Михайла Нечепорука, представників Збройних Сил і правоохоронних органів.

Працівники податкової міліції при штабі АТО будуть оперативно виїжджати на перевірки вантажів і, при необхідності, адекватно реагувати. Крім того, вони будуть нести службу на блокпостах, через які проходять основні магістралі, які використовуються для вантажоперевезень в зоні проведення АТО.

В даний час в Донецькій і Луганській областях прикордонниками розгорнуто 13 контрольних пунктів в'їзду-виїзду: 12 автомобільних та 1 залізничний. "Середньодобові показники руху через встановлені контрольні пункти складають від 30 до 50 тисяч осіб і 10-15 тисяч транспортних засобів", – йдеться в повідомленні.

Володимир Хоменко зауважив, що сьогодні пріоритетними завданнями для податкової міліції є відновлення повного контролю за переміщенням товарів в зоні проведення АТО і протидія незаконному вивезенню та ввезенню товарів і вантажів.

"Ми повинні забезпечити проведення заходів з перевірки документів усіх транспортних засобів, що перевозять вантажі або товари на цих пунктах, реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності, проведення огляду машин на предмет наявності нелегальних товарів і контрабанди, а також – контроль за сплатою відповідних податків та платежів", – підсумував він. За результатами оперативних заходів вже припинено 27 спроб переміщення вантажів за документами сумнівного походження, з них 6 випадків пов'язані з незаконним перевезенням вугілля – 330 тонн. Також припинено спроби нелегального перевезення алкоголю і сигарет.

Часи вимагають чітких наказів і не менш чітких дій

Майже місяць в Україні працює новий Кабінет Міністрів України. Його називають найбільш професійним Урядом за всю історію незалежності, Урядом технократів, реформаторів. Оборонне відомство в новому Кабміні очолює генерал-полковник Степан Полторак. Саме він упродовж останніх двох місяців розпочав справді реформувати Збройні Сили України. Про перші досягнення та найближчі плани Міністр оборони розповів журналістам.

– Степане Тимофійовичу, у такий нелегкий для України час які нагальні завдання стоять перед оборонним відомством?

– Для армії й для всієї країни загалом нині потрібно бути в постійній готовності до викликів ворога, щоб протистояти загрозам, що можуть виникнути зі сторони зовнішнього агресора.

Ситуація, в якій опинилася Україна, вимагає від керівництва держави швидких реформ для побудови міцної, підготовленої, добре оснащеної армії, здатної відбити будь-які атаки ворога.

Головним завданням, яке нині стоїть переді мною як міністром оборони, є проведення швидких та ефективних реформ. Звичайно, це не робиться за один-два дні. Відповідний план реформування створений та вже починає втілюватися у життя.

Сьогодні наші головні зусилля спрямовані на виконання заходів щодо дотримання двостороннього припинення використання зброї в рамках мирного плану Президента України, відновлення боєздатності військових частин, забезпечення учасників АТО якісним теплим одягом, удосконалення інженерно-фортифікаційного обладнання базових таборів, блокпостів та опорних пунктів.

Основою й успіхом виконання бойових завдань будь-якого військового формування є матеріально-технічне забезпечення. З настанням холодів особливо гостро постали питання забезпечення бійців АТО теплим одягом. Тут є багато проблем, але ми знаємо, як їх розв'язувати, і працюємо над цим.

Наприклад, стосовно одягу для бійців: з верхнім утепленим одягом у нас проблем не було, але була проблема з утепленими штанами. Наші підприємства були не готовими до такого обсягу робіт. Нині ситуація вже нормалізується. Для забезпечення українських військовослужбовців в зону АТО щодня відправляють 2–3 тисячі пар утеплених штанів.

– З початку військових дій на сході волонтери зробили значний внесок для забезпечення бійців усім необхідним. В МОУ Ви "легалізували" волонтерський рух, призначивши благодійників на посади?

– Таке рішення було логічним і виправданим, адже я глибоко переконаний, що спільна робота з волонтерами принесе армії лише користь. Сьогодні вони допомагають здійснювати швидкий пошук якісного майна і обладнання за вигідними цінами, беруть участь у тендерних процедурах, здійснюють контроль і організацію роботи щодо продовольчого, речового та медичного забезпечення Збройних Сил.

Наше спільне завдання – забезпечити якнайшвидше надходження всього необхідного до кожного солдата, контрактника, офіцера.

Напередодні з першою леді України Мариною Порошенко та Координаційною радою волонтерських організацій при Міністерстві оборони ми підписали Меморандум про співробітництво, який дасть змогу підвищити ефективність надання благодійної допомоги військовим, які захищають Батьківщину, координувати зусилля військових, волонтерів та громадських активістів.

Це потрібно, перш за все, для забезпечення прозорості, щоб кожен, хто робить внесок для армії, був упевненим, що допомога надійде до бійців Української армії.

При нагоді я хотів би подякувати кожному, хто долучився до благородної справи – допомоги нашим захисникам на сході країни. З такою всенародною підтримкою нас нікому не зламати!

– Які проблеми виникають на шляху втілення реформ і створення сучасної армії?

– Проблем з будівництвом армії дуже багато. Треба практично змінювати підходи до вирішення нагальних поточних питань. Армія довгий час була абсолютно закритою структурою, часто навіть в аспектах, які давно потрібно було відкрити суспільству та комплексно їх вирішувати.

Сьогодні всі повинні зрозуміти, що реформування Збройних Сил, які ведуть бойові дії, швидко зробити неможливо. Я почав свою роботу з того, що вивчив усі матеріали, пов'язані з реформуванням армії до мене. Причому у багатьох моїх попередників-міністрів були дуже непогані ідеї, які, на жаль, з різних причин не втілили в життя. Я вивчаю цей досвід, щоб не допускати подібних помилок.

Ми маємо змінювати свідомість людей, починати зміни із себе. І саме тому було прийнято рішення провести позачергову переатестацію всього керівного складу Міністерства оборони, починаючи із заступника міністра оборони, керівників департаментів, тих людей, які приймають рішення, керівників Збройних Сил України. Ще одним нововведенням у очолюваному мною відомстві стало випробування детектором брехні. Волонтери і я особисто вже пройшли перевірку на поліграфі.

Я переконаний: люди, які мають доступ до матеріальних засобів і державної таємниці, зобов'язані проходити таку перевірку. Це дасть можливість керівнику зрозуміти, що людина є відвертою, працює чесно і допоможе вирішити проблему корупції.

– Протягом року уряд почав виділяти кошти на переозброєння армії. Коли нове озброєння надійде в АТО?

– Ми плідно працюємо в цьому напрямку. Загалом, починаючи з березня, фахівці державних підприємств, ремонтно-відновлювальних органів Збройних Сил України і волонтери відремонтували 15 тисяч 625 одиниць озброєння та військової техніки.

Вже найближчим часом бійці у зоні АТО отримають нову техніку. Контракти підписані, і бійці в зоні АТО отримають і нову техніку, і оновлену техніку, і ту, що пройшла модернізацію.

– Напередодні Новорічних та Різдвяних свят чого побажаєте нашим захисникам?

– Я спілкувався з учасниками АТО, бачив їхні очі й можу сказати: всі вони відважні хлопці, які взяли до рук зброю і стали на захист Батьківщини. У кожного з них – хоробре серце і незламна воля до перемоги. Мати таких воїнів в армії я вважаю за честь.

Усім, хто зробив такий нелегкий вибір – бути захисником свого народу, я хочу подякувати за щоденний подвиг, мужність та героїзм. Низький уклін матерям, які виростили таких синів!

Найбільше всім нам потрібен мир, чого я щиро й бажаю та переконаний: попереду – світле майбутнє в кожного з нас.

Вікторія Макаренко.

Справжні “конвої” РФ – за білими вантажівками

Добре знані російські “гуманітарні” конвої привертають увагу засобів масової інформації в усьому світі. Насправді їх поява має на меті відвернути увагу від реальних конвоїв, які щоденно перетинають неконтрольовані ділянки українського кордону.

Інформаційно-аналітичний центр РНБО України опублікував дані розвідки про невпинний потік військових конвоїв, що постачають “живу” силу та важке озброєння сепаратистам. Розвіддані показують кількості техніки, яка перетинає російсько-український кордон на тих ділянках, що не контролює Україна та не здійснює спостереження ОБСЄ.

Найбільша кількість конвоїв незаконно перетнула кордон в пункті пропуску “Ізварине” (Луганська область), також конвої просочуються через довколишню Королівку, ділянкою кордону Королівка-Провалля, деякі було помічено в населених пунктах Дякове та Єсаулівка – всі знаходяться на території Луганської області. У Донецькій області також є кілька локацій незаконного в’їзду, вони знаходяться на маріупольському напрямку і проходять через Максимов і Весело-Вознесенку в РФ, через пункт пропуску “Успенка”, також конвої проникають вглиб Донбасу через населені пункти Дмитрівка та Дібрівка.

Жодні із названих вище населених пунктів поблизу кордону чи пунктів пропуску не контролюються Україною, а ОБСЄ не здійснює моніторинг. Мандат діяльності Місії спостерігачів ОБСЄ був обмежений тільки двома російськими контрольно-пропускними пунктами на українсько-російському державному кордоні – “Гукове” та “Донецьк”. Москва неодноразово перешкоджала рішенням про моніторинг спостерігачами ОБСЄ усього кордону в зоні проведення АТО.

Огляд військової техніки, що в’їхала в Україну в період з 30 жовтня по 9 грудня 2014 року.

Танки – 256 (із зазначенням марки – щонайменше 17 Т-72 і 24 Т-90)

Бронемашини – 402 (серед них принаймні 130 БТР, 9 БМД, 110 “БМП”, БРДМ та ББМ)

САУ (самохідні артилерійські установки): 35 (“Нона” і “Піон” у їхньому числі)

“Піон” – радянська 203-мм самохідна гаубиця, призначена для придушення тилів, знищення особливо важливих об’єктів і засобів ядерного нападу на відстані до 47 000 м

“Бук” – 5

Ракетний комплекс “Бук” належить до сімейства самохідних зенітно-ракетних комплексів середньої дальності, розроблених в Радянському Союзі. Призначений для боротьби з маневруючими аеродинамічними цілями на відстані 50 000 м і на висоті до 25 000 м

Гармати – 42 (щонайменше 30 122-мм гаубиць Д-30, 12 155-мм гаубиць МСТА-Б)

Вантажівки – 1903 (у цьому числі вантажівки з особовим складом, що перевозять боєприпаси, зенітні гармати, санітарні, а також невелика кількість тих, що заїхали порожніми)

Бензовози – 242

Автомобілі та мікроавтобуси – 205 (армійські УАЗи, Газелі, інші марки)

Автобуси з “живою” силою – 20

“Точка” – 4

Ракетний комплекс тактичних ракет “Точка” (“Точка-У”) призначений для ураження наземних засобів розвідувально-ударних комплексів, пунктів управління, стоянок літаків та вертольотів, резервних угруповань військ, сховищ з боєприпасами, палива та інших матеріальних засобів. Площа ураження з касетною бойовою частиною ракети – до 70 000 $м^2$

“Град” – 138

Реактивна система залпового вогню “Град” призначена для знищення і подавлення живої сили та бойової техніки противника в районах зосередження. Площа ураження одним залпом – 60 000 $м^2$

“Ураган” – 4

Реактивна система залпового вогню “Ураган” призначена для ураження живої сили, легкоброньованої техніки мотопіхотних і танкових підрозділів противника в місцях зосередження і на марші, руйнування командних пунктів, вузлів зв’язку і об’єктів військової промисловості, інфраструктури, дистанційного встановлення мінних полів. Площа ураження одним залпом – 465 000 $м^2$

“Буратіно” – 4

ТОС-1 “Буратіно”– це 30-ствольна система залпового вогню. ТОС-1 призначена для ураження живої сили противника на відкритій місцевості і в спорудах, а також легкоброньованої техніки та транспортних засобів у наступальному чи оборонному бою шляхом поразки призначених цілей реактивними снарядами з бойовими частинами термобаричної та запалювальної дії. Площа ураження – 40 000 $м^2$

“Таран” – 5

Р-381Т “Таран” – автоматизований комплекс радіорозвідки (в діапазоні від 1,5 до 1000 мГц). Дальність ведення розвідки до – 40 км, авіації – до 100 км. У базовому варіанті комплекс складається з 7 машин, можливий варіант комплексу з 5 машин, можливе використання різних одиниць комплексу окремо

“Ртуть-БМ” (кількість невідома, комплекс було побачено на ешелоні)

Комплекс радіоелектронної боротьби “Ртуть-БМ” забезпечує захист особового складу і техніки на території до 50 000 кв.м від одиночного і залпового вогню артилерійських боєприпасів, оснащених радіопідривниками. Також серед можливостей комплексу – радіоелектронне придушення систем зв’язку та радіолокації

БРЕМ (броньована ремонтно-евакуаційна машина) – 5

БАТ-2 (шляхопрокладач) – 1

Автокран – 2

Автомобілі понт.-мостового парку – 6

РЛС (радіолокаційна станція) – 1

Радіолокація комплекс – 3.

ДОНЕЧЧИНА: НОВИНИ ПРИФРОНТОВОГО МАРІУПОЛЯ

На передовій – військові хіміки

На Маріупольському напрямку учасники АТО з числа військовослужбовців підрозділів радіаційного, хімічного та біологічного захисту Збройних Сил України постійно вдосконалюють свою майстерність під час виконання навчальних і бойових завдань.

– У грудні поточного року силами підрозділів військ РХБ-захисту сектору було проведено поблизу Маріуполя десятки практичних заходів, серед яких – радіаційна, хімічна та біологічна розвідка території, димове прикриття наших сил у заданих районах, аерозольне маскування місцевості з метою введення в оману противника, захист військових об’єктів від високоточної зброї тощо, – зауважив начальник служби РХБ-захисту сектору.

Так, під час нещодавнього виконання завдання на передовій сил АТО, військовослужбовці одного з димових підрозділів за допомогою автомобілів типу ТДА-2М успішно забезпечили просування наших підрозділів спеціального призначення.

– Протягом лічених хвилин дві спеціальні машини здійснили аерозольне маскування на площині до 2 квадратних кілометрів. Тим самим військові хіміки приховали переміщення українських військовослужбовців у визначений район. Під час бою такі спритні дії вояків димового підрозділу посприяли б успішному проведенню наступальних дій, – пояснив командир підрозділу військ РХБ-захисту.

Рука допомоги цивільному населенню

Захисники півдня Донеччини встигають не лише вправно готуватися й виконувати завдання за призначенням, а й постійно надають допомогу населенню. Почастішали випадки, коли громадяни України, які проживають на території, тимчасово підконтрольній терористичному угрупованню “ДНР”, приходили на блокпости українських військових із проханням поділитися продуктами. В усіх подібних випадках наші воїни охоче передають їжу цивільним особам. Про їхні ж нагальні потреби командири підрозділів доповідають представникам місій міжнародних організацій, що діють в зоні проведення бойових дій.

А віднедавна воїни одного з танкових підрозділів взялися забезпечувати питною водою мешканців декількох населених пунктів, розташованих у Володарському районі.

– У деяких селищах через природні особливості на подвір’ях тече неякісна вода. Дізнавшись про цю проблему, ми вирішили допомагати цивільним людям, і на спеціальних автомобілях щодня розвозимо джерельну воду, повністю придатну для використання, – пояснив командир окремого танкового підрозділу.

Тим часом, військовослужбовці іншого роду військ Збройних Сил узялися опікуватися дошкільним навчальним закладом, розташованим неподалік Маріуполя у селищі Привольне. Педагогічний колектив дитсадка складається виключно з жінок, а котельня працює на дровах. Із заготівлею та розпилом енергоносія й допомагають українські бійці.

– У нас є необхідні інструменти для рубки колод і міцні руки. Тому у вільний від несення бойового чергування час військовослужбовці охоче поповнюють запас дров і тим самим забезпечують дітей теплом. Також за власним бажанням ми зібрали необхідні кошти і закупили посуд та інше майно для дитсадка, – розповів командир механізованого підрозділу.

Коли замовкають гармати…

Ну і, звичайно, не лише з бойової роботи та допомоги місцевому населенню складається щоденне життя українських вояків на півдні Донбасу. Нещодавно перед учасниками АТО виступили артисти популярного українського гурту “Мандри”. Благодійний концерт відбувся за ініціативи низки народних депутатів України та київських волонтерських організацій.

– У Маріуполі був наш третій концерт в зоні проведення АТО. Ми із задоволенням порадували наших вояків українськими народними та власними піснями. Бажаємо усім хлопцям та дівчатам на передовій лише успіхів в боротьбі з тероризмом, – зауважив лідер гурту Сергій Фоменко.

Після концертної програми на сцену вийшла народний депутат України та уповноважений Президента України з мирного врегулювання конфлікту на сході Ірина Геращенко.

– Від імені усіх жінок Верховної Ради України та київських благодійників я рада передати захисникам Маріуполя два автомобілі: для військових лікарів – реанімобіль “Tarpan” та для воїнів-артилеристів позашляховик УАЗ. Дякуємо славним воїнам за мужність та закликаємо всіх українців допомагати військовим на передовій, – зауважила вона.

Наостанок почесні гості пообіцяли не забувати про духовні та інші потреби воїнів-визволителів Донбасу. Тому вони якомога частіше проводитимуть зустрічі з українськими солдатами.

Також нещодавно перед учасниками антитерористичної операції виступили солісти Військово-музичного центру Сухопутних військ Збройних Сил України та низка популярних в країні співаків. Концертна програма стала фінальною в рамках культурно-просвітницької акції “Святий Миколай – воїнам!”, яку організували керівництво двох міністерств України – оборони та культури.

– Протягом декількох днів військові та цивільні артисти у творчому тандемі дев’ять разів виходили на сцени населених пунктів, розташованих на Донбасі. Від Станиці Луганської до берегів Азовського моря ми дарували українським воїнам тільки позитивні емоції, надихаючи їх на перемоги, – розповів координатор концертів від оборонного відомства капітан Сергій Громовий.

Зокрема, із українськими народними та сучасними піснями виступили Інеса Братущик, Орест Хома, Світлана Мирвода, Ірина Пекельна, Іван Супрун та інші.

Дмитро Горбунов. Фото автора.

З поверненням! Наші герої!

Ну от вони вже вдома. Перші кроки по мирній землі. Обійми, сльози, поцілунки і... хвилина мовчання за своїми бойовими побратимами, що залишились там, на розв'язаній проти всього народу України війні.

Понад сотня львівських десантників повернулась додому. Вони тривалий час мужньо стримували навалу російських найманців та терористів з так званої "Новоросії". Обпалені війною, обвітрені та прокопчені димом польових багать, ці хлопці – гордість нашої Батьківщини. Вони не зламались під ворожими обстрілами, витримали всі навантаження інформаційної війни. Вони захистили Україну. Ще довго кожен з них сприйматиме звук петард за постріли, а гуляючи, уважно дивитиметься під ноги, аби не втрапити на розтяжку. Однак це минеться. Бо вдома на них завжди чекає любов та опіка.

Лягаючи спати в своїх теплих, затишних оселях, готуючись до зимових свят, не забувайте хоч раз подумки подякувати цим бійцям. Адже завдяки їх мужності брутальна лапа путінсько-російського ведмедя не дотягнулась до всіх нас.

Тарас Грень.

УКРАЇНА МИРОТВОРЧА

Українські миротворці роззброюють нелегальні збройні формування

На сході ДР Конго, в провінції Північне Ківу, продовжуються операції ВС ДРК та сил Місії ООН із роззброєння незаконних збройних формувань. В операціях задіяні українські екіпажі вертольотів Мі-24 та Мі-8 18-го окремого вертолітного загону.

Зокрема, українські миротворці беруть участь в реалізації програми Місії ООН з роззброєння, демобілізації, репатріації, реінтеграції та розселення екс-комбатантів з іноземних озброєних груп (DDRRR).

За словами командира вертолітного загону полковника Володимира Пастухова, днями українські екіпажі вертольотів Мі-8 в рамках програми роззброєння провели евакуацію сімей колишніх бойовиків з незаконного збройного формування Демократичних Сил за звільнення Руанди (FDLR) з табору в населеному пункті Канібайонге до столиці провінції Північне Ківу міста Гоми для подальшої репатріації.

– Сьогодні українські миротворці сприяють відновленню миру в гарячих точках та поверненню людей до мирного життя. Це – важливий внесок України в світову безпеку, – повідомив полковник Володимир Пастухов.

За даними Місії ООН, лише в таборі Канібайонге розміщується 261 колишній повстанець FDLR з сім'ями, а саме 103 екс-комбатанти, 158 жінок і дітей. Через інший транзитний табір імені генерала Бахума в м.Кісангані на сьогодні вже пройшло 821 колишній повстанець FDLR та члени їх сімей, в тому числі 190 екс-комбатантів, 153 жінки і 478 дітей. Добровільним поверненням цих представників нелегальних іноземних збройних груп та членів їх сімей з ДР Конго в країни їхнього походження займається відповідний департамент з роззброєння (DDRRR)Місії ООН зі стабілізації в ДР Конго.

Отже, попри складну ситуацію, Україна залишається важливим учасником в системі світової колективної безпеки. А українські миротворці сприяють скорішій нормалізації обстановки на африканському континенті.

Руслан Семенюк.
Фото автора.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ УКРАЇНИ

Чергова ротація 18-го овз у Конго: перевірка готовності

На Львівщині, на базі окремої бригади армійської авіації Сухопутних військ ЗС України, що у Бродах, розпочалася перевірка готовності до виконання завдань за призначенням 18-го окремого вертолітного загону, який виконуватиме завдання Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго.

Протягом цього тижня представники комплексної комісії, яку очолює тимчасово виконуючий обов'язки першого заступника начальника Головного командного центру ЗС України генерал-майор Богдан Бондар, перевірятимуть готовність кандидатів на посади до виконання завдань за призначенням в африканській країні.

Свою роботу комплексна комісія розпочала із заслуховування кандидатів на посади керівного складу загону. Після цього на плацу військової частини перевіряючі провели стройовий огляд та опитування військовослужбовців вертолітного загону.

Далі свою роботу комісія продовжила у підрозділах окремого вертолітного загону, де особовий склад склав нормативи із фізичної підготовки. А на вогневому містечку були проведені контрольні заняття з вогневої підготовки – виконано вправи метання навчально-імітаційних гранат.

Як повідомив кандидат на посаду командира 18-го окремого вертолітного загону льотчик-снайпер полковник Володимир Колотило, при відборі кандидатів на посади та проведенні бойового злагодження підрозділу основний акцент робився на участь військовослужбовців у проведенні АТО на сході країни. Це, зокрема, виконання військовими в зоні АТО різного роду бойових завдань.

Також представники комплексної комісії проведуть поглиблене психологічне вивчення кандидатів на посади, перевірятимуть тактико-спеціальну та спеціальну підготовки, визначатимуть рівень технічного і матеріального забезпечення загону. А на автодромі бригади відбудеться заняття з водіями для визначення їхньої готовності виконувати завдання в африканській країні.

Крім того, в ході перевірки національного контингенту з льотчиками загону проведуть залікову льотну зміну, де вони виконуватимуть польоти на застосування авіаційних засобів ураження по наземних цілях, атаки повітряних цілей з малих та середніх висот.

Також на аеродромі бригади перевірятимуть рівень готовності фахівців інженерно-авіаційного складу та їхні знання і вміння щодо підготовки авіаційної техніки до виконання завдань із застосування штатного авіаційного озброєння.

Завершиться перевірка наприкінці тижня підведенням підсумків та визначенням рівня готовності до виконання завдань за призначенням особовим складом 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго.

Назар Волошин.
Фото автора.

Борці за правду: як українські активісти борються із "кисельовщиною"...

Безкінечні потоки брехні, пропаганди і фальсифікацій, тисячі анонімних тролей, проплачені активісти, актори замість реальних героїв... Росія вкладає потужні технічні, матеріальні і людські ресурси в інформаційну війну проти України. Та де взяти клин, щоб вибити масштабну і професійну російську пропаганду? Аби виявляти і розвінчувати неправдиву інформацію, група студентів та викладачів створили проект "Stop Fake". Було вирішено не нападати, а оборонятися. У перші ж дні існування проекту стало зрозуміло, що ідея поцілила в яблучко.

STOP FAKE .ORG

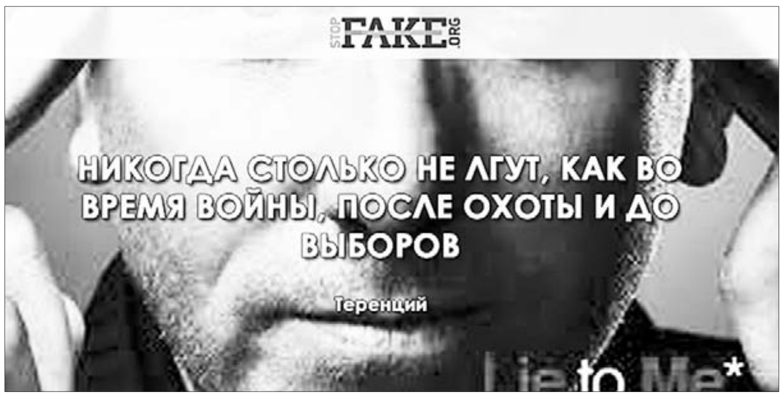

Фейк – інструмент війни

Викриття російської пропаганди стало основною метою волонтерів "StopFake". Потреба в проекті продовжує бути актуальною ось уже більше дев'яти місяців, адже кінця-краю російській брехні не видно, регулярно її стає все більше. Ольга Юркова, яка є автором ідеї, розповіла, що проект існує завдяки благодійним пожертвам. При чому третина з них надходить із Росії.

– Проект було створено 2 березня, майже одразу після того, як Росія розгорнула інформаційну кампанію по Криму. Кількість інформаційного продукту з Росії, тобто пропаганди, зашкалювала, а в Україні практично не було відповіді. Я опублікувала ідею, що потрібен сайт, де будемо спростовувати фейкові новини. Одразу ж знайшлись люди, які взялись за реалізацію ідеї, знайшлись волонтери, що створили сайт, програмісти, що зайнялись ним. У перші ж дні свого існування сайт мав відвідуваність на рівні 50-70 тис. переглядів за добу. Кілька діб над ним працювали програмісти, щоб сайт зміг витримувати таку кількість відвідувачів.

Нейтралізувати пропагандистську машину – не просто

Волонтери із StopFake регулярно зайняті тим, що розвінчують фальшивки від російських державних і приватних медіа-джерел та соціальних мереж. Деякі з них є досить примітивними і легко перевіряються, до прикладу, основані на фотографіях із Іраку, Сирії і Югославії чи на кадрах із художніх фільмів. Та є і "витончені" історії, зокрема висвітлення російськими телеканалами збитого малайзійського авіарейсу МН17, що забрав життя майже трьох сотень людей.

– Нашою метою не є аналіз лише російських ЗМІ. Нерідко неточну чи перекручену інформацію дають українські чи західні журналісти. Та більшість брехні надходить якраз з Російської Федерації. Російські газети, сайти, телеканали не нехтують ні чим – вони регулярно публікують кадри з історичних фільмів під виглядом свіжої хроніки з Донбасу. Деякі російські проекти є просто заводами фальшивок, правдивих новин вони взагалі не подають. Більшість фейкових новин надходить від аудиторії. У нас на сайті є спеціальна кнопка "Повідомте про фейк" . Нам багато пишуть з Росії, з різних куточків України, просять перевірити інформацію.

Скептичне ставлення до новин – хороша ознака

Ольга Юркова запевняє, що розвінчування новин в сучасній ситуації має стати звичною практикою для усіх українських ЗМІ. Проплачених коментаторів, що просувають інтереси і пропагандистські штампи Росії, вкрай багато. Та і з українського боку активістів стає все більше і більше.

– Поки що віртуальних груп на підтримку ДНР і ЛНР більше, ніж проукраїнських спільнот. Тим не менше, останнім часом прихильникам єдиної України вдається вести достатньо грамотну боротьбу. Є ще один привід для оптимізму – останнім часом читачі різних ресурсів все частіше надсилають інформацію для перевірки. Скептичне ставлення до новин – хороша ознака. Це привчає думати власною головою. Якщо така поведінка стане правилом, інформаційний простір поступово очиститься.

Деякі фальшивки навіть не потрібно перевіряти. Одразу видно – дурниця

В середньому активісти публікують до двадцяти спростувань на тиждень. Не менше п'яти з них надсилають читачі одразу із фейковою новиною. Волонтерам залишається лише перевірити їх.

– Чимало фейків можна навіть не перевіряти. Одразу видно – дурниця. Наприклад, новина про те, що Порошенко погодився повернути Західну Україну у володіння Австрії, Угорщини і Румунії, а у відповідь йому пообіцяли крісло у місцевому правлінні, а його дружині – посаду санітарки в госпіталі. Радує, що після спростування деякі неправдиві новини зникають зі своїх першоджерел.

Розпізнаємо фальшивку

Найпоширенішим і найпростішим для спростування є фотофейк. Зазвичай визначити правдивість того чи іншого знімку в інтернеті можна за кілька секунд.

– Все – просто, та величезна кількість користувачів продовжують вірити фейкам. Для початку потрібно спробувати знайти картинку в Google. Таким чином ви перевірите, чи є вона оригінальною і чи не піддавалась обробці у фоторедакторі. Також можна визначити дату публікації. Можливо, хтось в черговий раз вирішив видати наслідки бойових дій у Сирії за події в Україні. Пропагандисти видавали фото художника-реквізитора фільму "Ми з майбутнього" разом із рукою-муляжем за знімок "укра, що їсть руку кацапа".

Із відеофальшивкою ситуація є трохи складнішою. В такому разі потрібно звернути увагу на дату, коли відео було "залите" на YouTube. Також потрібно уважно придивитись до деталей – вуличних табличок, номерів авто, назв об'єктів.

– Таким чином ми з'ясували, що яхта Video Azimut 46, яку за сюжетом російського НТВ одеським ополченцям подарував місцевий бізнесмен, насправді знаходиться в прокаті і була орендована працівниками телеканалу для створення брехливого сюжету. Також ми знайшли, що відео від матері вбитого військового із назвою "Звернення до київської хунти" насправді є зверненням до президента Росії Володимира Путіна із проханням зупинити військові дії в Україні.

Варто звертати увагу на очевидців події, що фігурують у ролику. Чи не бачили ви їх раніше? До прикладу, як відому "гастролершу" Марію Ципко.

Кожен українець має працювати на перемогу в інформаційній війні

Окремі прориви ентузіастів є справою хорошою, та недостатньою. Працювати над перемогою в інформаційній війні має кожен, без винятку, українець.

– Останнім часом російські ЗМІ дещо змінили тактику: тепер вони подають новини у форматі спростування українських фейків. Сьогодні абсолютно кожен небайдужий може допомогти українцям перемогти. Для цього потрібно, насамперед, не поглинати пропаганду, думати критично, висловлювати свою думку. Або робити те, що просив робити ізраїльський уряд студентів у 2013 році, – писати коментарі до матеріалів про Ізраїль. Коли війна уже іде, усі ідеї є безцінними. Інформаційна війна – важливий елемент протистояння між країнами, тому, не переконавшись остаточно у правдивості інформації, її не можна приймати на віру.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

В Україні відбулись воєнно-економічні навчання "Концентрація – 2014"

Президент Петро Порошенко взяв участь у воєнно-економічних навчаннях "Концентрація – 2014", які пройшли у Центрі оперативного управління Генерального штабу ЗСУ.

Звертаючись до присутніх перед початком навчань, Петро Порошенко зазначив, що воєнно-політична і воєнностратегічна ситуація довкола України залишається напруженою.

Він підкреслив, що події на Донбасі потребують адекватного реагування та низки заходів, спрямованих на вирішення завдань щодо захисту та відновлення суверенітету, територіальної цілісності України. Президент повідомив, що доручив залучити до цієї роботи органи державної влади усіх рівнів та механізми державного управління.

"Кожен в умовах розв'язання активних наступальних дій проти нашої держави повинен знати своє місце, свої функції, своє завдання, не демонструвати розгубленість, а мати чіткий план дій. Це стосується як керівників органів державної влади, так і керівників обласних державних адміністрацій", – наголосив Петро Порошенко.

Президент звернув увагу на те, що в попередні роки в Україні не приділялося належної уваги оборонному сектору, що призвело до критичного зниження рівня обороноздатності нашої держави.

"Не в останню чергу це й стало причиною порушення територіальної цілісності держави. Бо якби ми тоді мали такий рівень Збройних Сил, такий рівень підготовки, такий рівень відновлення боєздатності, безумовно, ситуація розвивалася б по-іншому", – переконаний Глава держави.

Він підкреслив, що нині ситуація докорінно змінилася – на оборону держави спрямовані максимальні ресурсні можливості. Зокрема, на останньому засіданні РНБО було ухвалено рішення щодо спрямування 5% ВВП на цілі безпеки і оборони.

За підсумками воєнно-економічних навчань "Концентрація-2014" вироблено чіткий алгоритм злагоджених дій суб'єктів державного управління в організації та веденні оборони України, визначено чіткий зміст, обсяги, виконавців, порядок та строки здійснення заходів щодо переведення національної економіки, органів державної влади, фінансових структур, підприємств оборонно-промислового комплексу і всієї системи забезпечення життєдіяльності населення на функціонування в умовах особливого періоду.

До участі в навчаннях залучались члени Ради Національної безпеки і оборони, керівники центральних органів виконавчої влади, силових структур, голови обласних державних адміністрацій та обласні військові комісари.

НА ПЕРЕДОВУ

Військова авіація доставляє вантажі воїнам АТО

Авіація Повітряних Сил ЗС України продовжує виконувати завдання щодо доставки вантажів в інтересах сил, задіяних до порведення АТО на сході країни. Так, днями авіатори бригади транспортної авіації, що дислокується на Вінниччині, доправили на Донбас гуманітарний вантаж для військовослужбовців, який зібрали благодійники регіону.

За словами одного з меценатів з ПАТ "Володарка", на передову вантаж передають не вперше. Цього разу в зону проведення АТО відправили теплий одяг та харчі. Серед продуктів надали перевагу печиву, крупам, яблукам, сокам, чаю, каві і висококалорійній їжі та 40 кг сала.

БРАТНЯ ДОПОМОГА

Українська армія отримала 252 тонни гуманітарної допомоги з Польщі

Нещодавно до однієї з військових частин Тилу Збройних Сил України надійшов вантаж від Уряду Республіки Польща орієнтовною вартістю 3,5 млн євро.

Як розповів представник військової частини, для потреб ЗС України надіслано чимало раціонів сухого пайка, а також елементів особистого спорядження військовослужбовців: балаклави, військові рюкзаки, фуфайки з довгими рукавами, рукавиці, рушники, черевики польові, сумки для спорядження тощо.

Слід зазначити, що за час агресивних дій терористичних угруповань на сході держави алгоритм доставки таких вантажів з європейських країн було значно спрощено, зменшено час перетину державного кордону. Вантаж прибуває розмитненим, що дозволяє негайно приступити до його розвантаження.

Найближчим часом отриману допомогу буде доставлено нашим бійцям у зону проведення антитерористичної операції.

ТІКАЮЧИ ВІД ВІЙНИ

На лінії вогню: тікати не можна залишитись

Їх уже більше півмільйона – тих, хто тікає від пострілів і вибухів. І це – тільки офіційно зареєстрованих. Їх називають тимчасовими переселенцями. Наскільки тимчасовими, не береться говорити ніхто: ні влада, ні вони самі. За кожною з цифр стоїть своя історія, часто трагічна, іноді гротескна. В пошуках спокою і безпеки вони залишають майже усе, що у них є, і переїжджають у інші регіони України. Часто – у повну невідомість, долаючи величезну кількість кілометрів, небезпек і страхів. В долі сотень тисяч людей увійшла нова робота, інше місце навчання, розлука із рідними...

"Останньою краплею стала міна, що впала біля будинку..."

Допомогти їм намагається уся країна – від волонтерів до депутатів із міністрами. На помічників переселенці дивляться із величезною надією. Адже активність і небайдужість простих українців по відношенню до своїх співвітчизників, що зазнали біди, вражає і надихає. Волонтери організації Крим SOS допомагають переїхати, влаштуватись і хоч трохи відчути себе як вдома часто незнайомим людям, що волею обставин змушені були покинути окуповану територію чи зону військового конфлікту. Масштаби допомоги, як і масштаби проблеми, є серйозними. Зменшення потоку переселенців зі сходу найближчим часом очікувати не доводиться, оскільки військові дії у зоні АТО продовжуються. У багатьох містах Донецької і Луганської областей не лише небезпечно знаходитись через обстріли і злочини терористів, але й через відсутність елементарно необхідних речей для життя – води, їжі, газу, світла... Та більшість людей до останнього не залишають рідних домівок.

– Останньою краплею стала міна, що впала біля нашого будинку, – ділиться Ольга Лисиця, яка кілька місяців проживала на лінії фронту. – На щастя, вона не вибухнула, та ми прийняли рішення тікати. Із самого початку здавалось, що беремо участь у якомусь жахливому спектаклі. Та кулі виявились зовсім не рейковими. Узяли дещо із одягу і рушили на Хмельниччину, де проживають рідні чоловіка. Їхали на старих "Жигулях", тому що іномарки бойовики без попередження обстрілювали. Здавалось, що ця дорога між блокпостами ніколи не закінчиться. Багато у чому допомогли волонтери, не взявши із нас ні копійки. Та хоч пройшло вже чимало часу, до спокою я і досі не звикла, періодично прокидаюсь від найменшого шурхоту із панічним страхом, що зараз будуть стріляти.

У проблеми переселенців є не тільки кількісний, але і часовий вимір. І хоч люди, котрі покидають домівки, сподіваються, що це ненадовго і вони ось-ось повернуться додому, більшість з них знаходяться далеко від дому вже більше півроку... Та і повертатись часто вже немає куди.

"Одягнула рожеві окуляри"

Хтось для тимчасового місця проживання обирає столицю, хтось – відправляється у центральні регіони. Чимало є таких, хто, не боючись "бендерівців", їдуть на захід країни. А є і такі, що покидають Україну. Та незалежно від нового місця проживання, проблеми у переселенців схожі. Як знайти дах над головою? Куди звернутись за медичною, правовою допомогою? Як заробити на життя? Ні для кого не секрет, що Україна успадкувала радянські традиції управління. В результаті існує величезна кількість заплутаних і безглуздих бюрократичних процедур, які створюють величезні труднощі для переселенців.

– Аби не помічати нічого поганого, спеціально одягнула рожеві окуляри, – пояснює Катерина Бабич із Луганська. – До Києва я приїхала в середині літа, коли знаходитись у луганському гуртожитку стало нестерпно. Облаштуватись на новому місці було досить непросто. Коли шукала житло, нерідко доводилось чути: "Ви часом не з Донбасу?" Доводилось трохи прибріхувати, наприклад, що я з Полтави. А що ж робити? А працевлаштуватись було досить просто. Головне – позитивне налаштування, і все вийде. За час проживання у столиці я стала сильнішою. Коли стану успішною, обов'язково повернусь у рідне місто, щоб зробити його кращим.

Більшість переселенців не вірять у швидку і дієву допомогу від держави. Та ті з них, хто не боїться змін, не боїться життя, обов'язково досягають успіху. І волонтери, громадські організації і мільйони простих українців допомагають їм у цьому. А самі переселенці просто мріють про мир, щоб якомога скоріше повернутися до рідного дому.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

Не имеет значения, кем ты был в прошлом, важно – кто ты сейчас

Уходящий год изменил страну, изменил каждого из нас. События Майдана, аннексия Крыма, подлая необъявленная война, разрыв отношений с когда-то братским народом, политический и экономический кризис – все это не оставило равнодушных, прошло сквозь сердца и души наших сограждан. Говорят, что во времена социальных катаклизмов на поверхность общества поднимаются маргиналы, но не только они... 2014 год стал для украинцев экзаменом на Человечность, Мужество и Патриотизм. Украина ощутила, что процент пассионариев, тех, кто не просто жаждет перемен, а готов воплощать их в реальность собственными силами, значительно вырос. Среди них – военные и добровольцы, взявшие в руки оружие для защиты своей земли, и главные их помощники – волонтеры.

"Кто, если не мы?" – эти слова стали мощной двигательной силой, которая "подняла с диванов" тысячи граждан. Для многих этот девиз стал смыслом жизни. Хотеть изменений в стране и делать их – не одно и то же. Поэтому, осознав, что чужими руками благополучие в Украине не построить, и закатав рукава, активные украинцы принялись наводить порядок в нашем общем доме. Один из таких патриотов – волонтер Юрий Бирюков. Лидер волонтерской группы "Крылья Феникса".

Для Юрия, успешного предпринимателя, 2014 год начался с Майдана, где он был волонтером-медиком. Хотя основной его задачей стали логистические поцессы доставки и распределения продуктов питания, одежды, медикаментов, а также координация действий отдельных групп протестующих. Во время кровавых событий на улице Институтской Юрий помогал выносить раненых. Тогда нервная система дала сбой, и жена была вынуждена увезти его подальше от Киева на отдых. Именно в то время и родился проект "Крылья Феникса".

– Это было просто фейсбучное имя, под которым я прятался. Ведь на своей страничке я позволял себе писать все, что думал про власть, чиновников, про состояние страны и задачи, которые стоят перед нами. Со временем начали подтягиваться люди, которые могли предложить пути решения наболевших проблем или просто хотели помочь. Получился такой клуб единомышленников. А потом грянул Крым.

Знакомство Юрия с армией началось на юге, в Николаеве, затем тогда еще небольшая волонтерская группа "Крыльев" занялась доставкой обеспечения на Чонгар. С началом конфликта на Донбассе вопрос продолжения помощи армии даже не поднимался. Каски, бронежилеты, продукты питания, носки, салфетки и пошло-поехало…

Тонны груза от "Крыльев Феникса" почти ежедневно из разных концов Украины идут на восток. От нижнего белья и обуви до оружия и новейших систем радиосвязи. С августа волонтерская инициатива получила юридический статус, превратившись в Благотворительный фонд. За восемь месяцев через счета "Крыльев" прошло более 50 млн грн. Основной принцип работы Фонда – контакт непосредственно с руководством подразделений, официальное оформление помощи и учет переданного имущества. Поэтому иногда Юрия ругают за излишнюю бюрократичность, но иначе просто нельзя.

– Да, я как кость в горле для многих внутри армии и за ее пределами. Говорю, что хочу, требую, пытаюсь расшатать систему, чтобы восстановить ее жизнеспособность. За это я получаю мощный поток сетевых вбросов. Но, несмотря ни на что, деятельность свою ни лично я, ни моя команда не прекратим.

Среди проектов Фонда – восстановление самолетов Ан-26 одной из транспортных бригад, разработка и введение в эксплуатацию беспилотников, создание передвижных прачечных комплексов, постройка пандусов в госпиталях и штаба для авиаторов, вышедших из Крыма, и многое другое. Юрий одним из первых в разгар лета поднял вопрос о поставке зимнего обмундирования. На его счету – обеспечение всем необходимым нескольких десантных бригад, восстановление боевой техники, постоянные вылазки в самое пекло боев – в Донецкий аэропорт. Он из тех, кто умеет организовать, достать, добыть то, что нужно бойцам именно сейчас.

Со временем точечное "латание дыр" для Юрия переросло в необходимость изменения всей системы обеспечения Вооруженных Сил. Сейчас, став Советником Президента и Министра обороны, он имеет возможность решать эти проблемы системно и на высоком уровне. Так, с подачи Президента в МОУ вошел "волонтерский десант". Главными направлениями деятельности были выбраны вещевое, продовольственное и медицинское.

– Изначально вся система продовольственного обеспечения – это одна большая ловушка. Мы декларируем стоимость одного дня питания военнослужащего (сегодня это 17, 62 грн), хотя реально цена заявленных в списке продуктов более 40,00 грн. То есть изначально загоняем себя в жесткие рамки, ведь нормы продовольственного обеспечения и цены на них давно не пересматривались. Вторая немаловажная проблема – это аутсорсинг-компаниии, которые, по сути, и кормят наших бойцов. Опять же, контракт диктует им нормы питания, с которыми они соглашаются, ну, или делают вид, что соглашаются. А стоимость этого "набора" со стороны министерства заявляется в три раза ниже, чем его реальная цена. То есть фирма изначально ставится в условия, когда добросовестно выполнить контракт просто нереально. И это все понимают. Тогда у предприятия общепита есть несколько вариантов: или экономить на количестве, или на качестве. Простыми словами, или у бойца в тарелке будет только 30 % от заявленного рациона (не путать с объемом порции), или продукты будут ужасающего качества, вплоть до "просрочки" и "тухлятины". И это все прекрасно понимают. Не хочу делать голословные выводы, но если предприятие из года в год, на практически безальтернативной основе, выигрывало тендеры, то у меня возникают большие сомнения по поводу прозрачности этих тендеров и качества работы самой фирмы. Еще одна важная на сегодня задача – сухпаек. Фактически с нуля приходится разрабатывать его состав и баланс по жирамбелкам-углеводам. Раньше калорийность сухпая доводили до нормативных показателей сахаром. То есть просто математически приводили к норме. Это же бред! Паек должен быть съедобным и полезным. Однозначно нужны витамины. Ведь по заключениям Института питания, нынешний сухпаек нельзя есть более трех дней подряд. У тех бойцов, кто не имел дополнительного питания в силу обстоятельств, уже сейчас большие проблемы со здоровьем – от гастритов до выпадения зубов.

Что касается вещевого обеспечения, то здесь все просто – не хватает денег. Если десятки лет средства на обмундирование выделялись по остаточному принципу, и, ни для кого не секрет, что офицеры одевались за свой счет, то даже увеличение финансирования этого направления в этом году не может дать быстрых результатов. Сегодня происходит разработка новых принципов реформирования Управления вещевого обеспечения. Это очень многослойная структура, ведь все не ограничено только лишь формой. Нужны матрасы, постельное белье, даже зубные щетки, которые пока вообще не преду-

смотрены, и многое другое. В ближайшее время будет подписан приказ Министра обороны о создании нового предприятия, которое попытается реализовать эти новые принципы. Команда для этой работы уже сформирована, параллельно согласованиям идет обсуждение условий прозрачности всех его процессов. Наши ребята разрабатывают форму электронного учета потребностей и заявок от воинских частей и складские электронные каталоги. По сути, обеспечением летней формы одежы в 2015 году уже полностью займутся новые люди. В первую очередь это коснется ВДВ и Сил быстрого реагирования, на них мы попробуем "откатать" новые технологии, прежде чем браться за обеспечение всей армии. Тем более, главным нашим принципом будет старое доброе правило: "лучше меньше, да лучше", то есть высокое качество – прежде всего.

Что касается вооружения, то мы, как волонтеры, достаточно опосредовано влияли на процесс восстановления и раздачи военной техники. Ведь сразу после вступления на пост Главы государства Петр Порошенко распорядился утроить скорость выполнения госзаказа на оборонных предприятиях. И по выпуску новой, и по модернизации и ремонту старой техники. Механизм запущен, деньги выделяются. Промежуточный результат был представлен ко Дню Вооруженных Сил – более ста единиц техники будет направлено в войска. Что-то сразу же поедет в АТО, часть танков и БТРов уедет в места постоянной дислокации бригад для обучения бойцов. Ведь техника без людей – кусок железа. Нужно некоторое время для тренировки, для боевого слаживания. А потом, конечно же, танки уйдут на передовую. И в дальнейшем, правда, не такими объемами, но парк боевых машин в армии будет пополняться. Это же касается и авиации. Продолжается наш волонтерский проект по восстановлению Ан-26 в Борисполе. А государство, в свою очередь, начало выделять достаточные средства на ремонт самолетов. В принципе, все авиапредприятия получили госзаказы на следующий год.

Вообще, какие-то подвижки происходят не только в самом МОУ, мы также активно сотрудничаем с Кабинетом Министров. Наконец-то в стране заработала Верховная Рада, поэтому есть надежда, что произойдут изменения на законодательном уровне, ведь невозможно выстроить и наладить новые схемы продовольственного и вещевого обеспечения, не имея под ними законных оснований.

Но основная проблема-то даже не в деньгах, а в том сопротивлении, которое оказывает система. Попытки хоть что-то изменить наталкиваются на жесткое противодействие со стороны чиновников Министерства. И речь идет уже не просто о саботаже, а о прямых угрозах представителям "волонтерского десанта". Все процессы тормозятся бюрократическими процедурами. И с этим ничего не поделать. Пока, – хитро улыбается Юрий. – Наше законодательство работает на защиту чиновника, но мы пытаемся найти способы, как "подстегнуть" этих ребят. Нет, они не коррупционеры, они просто не понимают, что принципы работы пора менять. То есть война, не война, а рабочий день заканчивается в 17.00 и можно идти домой. Мы планируем заводить туда все больше и больше молодых ребят, которые осознанно будут пахать, чтобы вытаскивать всю эту ситуацию из многолетнего болота. Ведь производительность труда в управлениях и департаментах министерства до неприличия низкая. Основное время тратится на битье головой о стену, согласование запятых в бумажках и другой маразм. В стране есть большой запас мотивированных людей, вот и будем замещать саботажников. Отсидеться в сторонке не удастся, пора выносить из избы и сор, и лентяев.

Я – советник Президента и Министра обороны, поэтому стараюсь ежедневно выполнять свою задачу – советовать и информировать. Практически всегда это не самая приятная информация. Но мне бояться нечего. Если ради хорошего настроения скрывать правду о состоянии армии и ситуации на передовой, то все это быстро закончится, и совсем не в нашу пользу.

Марина Добровольська. "Крила України".
Фото автора.

СИЛЬНІ ДУХОМ

"Якби мені одразу сказали, що залишусь без ніг, все одно пішов би воювати"

Оптимізму, відкритості, наполегливості і волі до життя цього Героя можна позаздрити. За кілька місяців перебування на передовій він не раз бачив смерть, лише дивом йому вдалось вижити після дощу із мін та снарядів. Із війни Олександр Чалапчій повернувся без ніг. Та навіть в такій ситуації приводу для суму боєць не бачить. Адже повернувся, адже живий, а значить, не просто так, а значить, життя продовжується…

"Вчусь ходити заново"

Олександр вірить у перемогу України. Щиро вірить. Він впевнений, що наслідків боротьби за свою країну боятись не потрібно. Чоловік дуже хоче знову почати ходити, повернутись на роботу. Тим паче незабаром у нього народиться друга дитина.

- Досить вже вдома валятись, – ділиться Олександр. – Треба діток виховувати, працювати, ставати на ноги. На щастя, голова, руки не постраждали. Багато хлопців повернулись з війни без ніг, і нічого, живуть, приносять користь суспільству. А я що, гірший? Та і виходу іншого немає. Знаю генерала, що із 1983 року не має обох ніг, користується протезами. Ця людина працює активніше, ніж більшість здорових чоловіків. Тож тренуюсь ходити заново, тримати рівновагу.

Зараз Олександр робить перші кроки на навчальному протезі. Кроки настільки впевнені, що лікарі не втомлюються дивуватись. Попри нестерпний біль, часті падіння, він впевнено іде до своєї мети. А іншого від Олександра ніхто і не очікував. Чоловік запевняє : "Секрет – простий, дуже хочеться скоріше почати ходити."

- Набридло лежати вдома. Сподіваюсь найближчим часом буду вже з протезами, операцію робитимуть у Києві. Вже пробував ходити на протезі, і у мене досить непогано виходить.

Звісно, у Німеччині є більш якісні протези, та спочатку хочу потренуватись ходити на вітчизняних. Це ж те саме, що з велосипеда пересісти на дорогий "Мерседес". Для початку треба поїздити на "Жигулях". Хоча наші лікарі також вміють творити справжні дива. Принаймні, матиму розуміння того, що це таке. В майбутньому, звісно, мрію про закордонний варіант.

Без звання та компенсації

Чоловік не втомлюється дякувати волонтерам, лікарям і просто звичайним українцям, що допомагають йому повернутись до нормального життя. "Ложку дьогтю" внесла держава.

- Кошти на протезування потрібні значні. Протези, які мені ставитимуть у Києві, коштують близько десяти тисяч євро. Та обіцяної компенсації я поки не отримав, як і звання учасника АТО. Штурмувати кабінети із здоровими ногами було б просто, а так поїздки до Києва перетворюються у справжню проблему. Та і дружині ось-ось народжувати. Бюрократію в нашій країні, мабуть, ніколи не викорінити. То одного папірця не вистачає, то іншого… Кажу: "Ось же ж він є". Виявляється, вже потрібно не такий… А без ніг особливо не наїздишся. Кажуть: "Чекайте". Так і роблю, не знаю, правда, чи дочекаюсь.

А поки що Герою допомагають звичайні українці. Нещодавно придбали тренажер, що допомагає не втрачати форму і не зупинятись.

- Всіх чомусь шокує мій оптимізм. Насправді ж мені не потрібна допомога психологів чи психіатрів, у мене не поїхав дах. Я залишився абсолютно адекватною людиною. Головне, що поряд сім'я і близькі люди. Так, є немало людей, що замикаються в собі. А чому замикатись? У мене хоч і немає ніг, та я вірю, що це тимчасова незручність. Я – "покоцаний", але живий. А є хлопці, що вже не повернуться додому. Треба жити далі. А як по-іншому? Я навіть коли побачив, що без ніг залишився, жартував із хірургом. Адже, хто знає, можливо, років через десять мені ще заздрити всі будуть, що у мене ніг не має. Технології ж так швидко розвиваються. Стовідсотково винайдуть якісь унікальні протези із надможливостями. Ще й літати на них зможу.

"Мої учні воюють. Хіба я міг залишитись вдома?"

У мирному житті Олександр викладав в рідному містечку на Кіровоградщині газозварювання в одному з училищ. Спочатку він їздив в зону АТО волонтером.

- Я почав збирати гроші з хлопцями, купляти берци, закупляли прибори нічного бачення. По базарах ходили, так само, як волонтери зараз, і возили туди. Підприємці, фермери допомагали, всі люди відгукнулися.

Дізнавшись, що його учні воюють, побачивши, в якому стані знаходиться армія, прийняв важливе для себе рішення і написав рапорт про переведення в зону АТО.

- Я написав рапорт, і мене направили в 34-й батальйон Кіровоградської територіальної оборони. А вони вже тоді стояли під Горлівкою. Я одразу потрапив туди, я ніде не був на полігонах. Одразу туди поїхав воювати. І воював, воював, воював, поки не втратив ноги. Було багато боїв, розвідок, обстрілів, практично жодного спокійного дня. Спочатку ми стояли на першому блокпості, де щоденно велись бої. Потім нас перевели на третій блокпост, стало трохи спокійніше. Але недаремно народна мудрість каже, що у тихому болоті чорти водяться… Так і трапилось.

"Більше злякався за друга"

Біда трапилась наприкінці вересня. Чоловік разом із іншим бійцем зустрічали людей і проводили через блокпост. Була неділя, о пів на шосту ранку.

- Тоді мені вже видали штани зимові, ватні. Якраз мені хлопці з Ульянівки привезли теплі дутики. Тільки нормально одягнувся, як сепаратисти мені одразу зіпсували весь одяг. Побачили, і вийшли нас "зустрічати". Двоє нас було. Тут міна мені під ноги і впала. Перебило ноги. Боєць, що зі мною був, поранений. Йому якраз чотири осколки залетіло.

120-міліметрова міна, випущена з терористського міномета, вибухнула прямо під ногами у Олександра.

- Була контузія за контузією. Я не міг зрозуміти, чому не можу стояти на ногах. Вони попереплутувались, не слухались… Потім побачив, що ноги тримаються на шкірі. Та більше я злякався за другого бійця. Він валявся, стогнав. Я поліз до нього. В нього осколки в коліно, в гомілку, а один – у бедро. Переконався, що він живий. Потім я взяв джгут з автомата, потім другий жгут, в нього з автомата зняв, собі перетягнув. Потім поліз за рацією. У мене не було бутарфанола з собою, у нас він був тільки у начальника поста. Потім начальник поста прибіг, вколов мені два в одну і другу ногу.

Все, що треба, – на місці

Із Горлівки чоловіка перевезли у Дзержинськ. У перші ж дні вагітна дружина примчалась туди. Там зробили кілька операцій.

- Спочатку під коліно обидві ноги обрізали, потім вище. Мене везли на авто, положили на підлогу ззаду. Прокинувся, побачив, подумав, що нормально все, що живий. Все, що треба, – на місці. Життя продовжується.

Жити обов'язково потрібно із мрією. Тож і Олександр мріє про нові ноги, про нову країну, нове щасливе життя… А довго залежуватись на лікарняних ліжках чоловік не планує. Лише трохи відпочине – і знову в бій.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

Волонтер Марина Комарова: "Ми заряджаємо "гуманітарку" людськими почуттями"

Волонтерська організація "Армія SOS", яку очолює Юрій Касьянов, відома більшості наших військовослужбовців, що виконують завдання в рамках антитерористичної операції на сході України. Це одна з найбільших волонтерських груп в Україні, яка завоювала серця і довіру не тільки українців, а й жителів різних країн світу, адже її активісти роблять велику справу – надають допомогу українським силовикам на Донбасі у протистоянні із світовим тероризмом, який сьогодні щедро підігрівається з Кремля. Серед тих, хто поклав на свої плечі цю нелегку ношу, є багато представниць прекрасної статі, зокрема й кримчанка Марина Комарова, яка упродовж 8 останніх років проживає в Києві. Про те, яким є життя волонтера, Марина погодилась розповісти в інтерв'ю журналістові "Крила України". До речі, "виловити" героїню для розмови було не так вже й просто. Поміж постійних поїздок в зону АТО і виконанням інших справ, пов'язаних з волонтерською діяльністю (яка не передбачає ані вихідних, ані свят), вільного часу для інших справ залишається не так вже й багато...

– Отже, Марино, питання доволі банальне. Як Ви, заступник директора фінансової компанії, стали активістом волонтерської організації "Армії SOS"? Працюєте на два "фронти"?

– Я, так би мовити, дісталась їм "причепом" (сміється). Ще раніше з невеличкою групою друзів (Сашко Хаджинов, Август Зборовських та Дмитро Ковальчук) ми займались збором допомоги військовим, організувавши склад прямо в офісі у Дмитра. На якомусь з етапів я остаточно вирішила продати своє спортивне авто, "позбутись" якого хотіла давно. Гроші вирішила витратити, як кажуть, з користю. Допоки продавала, хлопці якимось чином вийшли на A-SOS. Сказали: "Є така організація, котра займається тим самим, що й ми. Тож ми вирішили скооперуватись. Так буде краще. А гроші можеш принести одразу їм". Коли принесла гроші, а разом й інші зібрані речі, розговорились, здружились. Згодом ще приносила передачі для воїнів, затримувалась на складі, допомагала. У підсумку там і "оселилась".

А щодо роботи… Наразі "поєдную", якщо можна так сказати. Та часу на основну роботу фактично не залишається, тому планую звільнитись.

"Гуманітарка" від "A-SOS" дісталася адресата.

– Сьогодні багато усіляких товариств, що допомагають військовим. Трапляються серед них і "фальшивки", тож люди почали вкрай обережно ставитись до вибору тих організацій, куди можна звертатись. Як Вам вдається торувати дорогу до сердець людей? У чому секрет успіху "Армії SOS"?

– Це так. Але насправді дорогу до сердець знайти доволі просто. По-перше, слід говорити тільки правду і доносити її щиро. Люди це відчувають. Наша діяльність вкрай прозора і зрозуміла. Ми ведемо чіткий облік того, що отримали, та звітуємо, куди і що доправили. Крім того, налагодили тісний зворотній зв'язок. Ми не просто передаємо речі, які привезли, але й емоції. Розповідаємо бійцям історії конкретної допомоги, згодом людям переказуємо ті враження, з якими бійці її отримали. Іншими словами, заряджаємо "гуманітарку" людськими почуттями.

До речі, в нашої організації є представництво в Дніпропетровську та Одесі, а також можливість отримання допомоги з США та Канади, Великої Британії та Німеччини, Іспанії та Португалії.

До речі, люди, які жертвують своїми "кровними", досить різні. Це і діти, що дістали свої заощадження із розбитих скарбничок, і бабусі, що несуть частину пенсії, аби зберегти чиєсь життя на передовій, і, звісно, досить відомі люди: політики чи бізнесмени. Наприклад, журналіст, адвокат, бізнесмен, а віднедавна й народний депутат Борис Філатов пожертвував нам свій годинник, гроші від продажу якого пішли на допомогу армії. Допомагають і переселенці з Криму – перебравшись на материкову Україну і знайшовши роботу, вони теж намагаються зробити свій внесок у загальну справу – чи грішми, чи придбанням необхідних речей. Допомагають і мешканці окупованого Криму. Потайки знаходять можливість передати значні суми. І це попри можливі ризики і небезпеку.

Історій багато. Про все намагаюсь писати на своїй сторінці у facebook.

Із недавніх, скажімо, запам'яталась бабуся, яка на своїх плечах сама ПРИНЕСЛА до нас розкладачку, спальник і намет.

Бабуся, яка самотужки принесла розкладачку

Переконана, з такими людьми ми зможемо здолати усі негаразди.

– Кому допомагають волонтери "Армії SOS" і яка географія діяльності організації? Що зараз найбільш затребуване на фронті?

– Мабуть, простіше сказати, кому ще не допомогли. Але ми над цим працюємо. Їздили усюди, де потрібна допомога, на передову, незалежно від відомчої приналежності підрозділів.

Взагалі, ми намагаємось забезпечувати усім, чим можемо, використовуючи адресний підхід. Звісно, у виборі допомоги керуємось запитами, які надходять від командирів військових частин і простих бійців. Допомогу доставляємо одразу ж на фронт. Перелік військових підрозділів постійно змінюється, в залежності від потреб. Серед частин, з якими ми працювали і працюємо зараз, – 1-а і 17-а танкові бригади, ЗСУ, добровольчі батальйони, спецпризначенці ЗСУ і СБУ та багато інших. Таких, кого забезпечуємо усім і повністю, немає.

Нещодавно на передову було доставлено ще 30 планшетів. Один із днів на фронті був витрачений на об'їзд позицій та оновлення артилерійських програм на планшетах від "Армії SOS". Як тільки прокотились чутки, що приїхала Даша Морозова, до нас потягнулися начальники артилерії, їхні заступники та інші щасливі власники планшетів. Вишикувалася черга за оновленнями – ефективність програм, розроблених IT-волонтерами "Армії SOS" під керівництвом Юрія Добронравіна і Сергія Жемейцева була доведена на практиці. Один з розвідників, спостерігаючи за пальцями Даринки, що бігали по екрану, сказав: "Ці пальчики допомагають нам виграти війну".

"Пальчики, що допомагають перемагати…"

Вражаюче видовище, скажу я вам, коли серйозні дядьки зосереджено слухають пояснення мініатюрної дівчини у смішній шапці з приводу оновлень на планшетах…

На даний час готуємо допомогу з урахуванням зимових умов: тепла форма, термобілизна, зимове взуття, фліс, маскувальні комбінезони, "буржуйки", хімічні грілки, медичні препарати і, звичайно ж, засоби від застуди. Крім того, забезпечуємо планшетами з артилерійськими програмами, безпілотними апаратами, раціями, ноутбуками, ліхтарями, приладами нічного бачення, навісним спорядженням для стрілецької зброї тощо.

Є і новий пункт у списку потреб: передова просить свічки. В необмежених кількостях. А ще – гасові лампи. Причина банальна – не вистачає потужності генераторів, не скрізь можна протягнути дроти, часто в бліндажах бійці сидять у повній темряві.

Щодо географії, то вона досить широка – по всій лінії фронту: від Станиці Луганської і до Маріуполя.

– Ви згадали про безпілотники... Ваша організація одна з небагатьох, хто зміг осилити цей напрямок… Як все почалось?

– Ще під час воєнної кампанії під Слов'янськом стало очевидним, що у нашої армії катастрофічно не вистачає подібних засобів розвідки. Тож за ініціативою Юрія Касьянова на зібрані гроші купили для військових перший наш безпілотник. Згодом це стало самостійним напрямком діяльності "A-SOS", на який кошти збираємо окремо. В цьому питанні нам сильно допомагає канадська діаспора – надсилають необхідні деталі для коптерів і БПЛА.

На сьогодні нами вже передано на фронт 12 квадрокоптерів і

Пан Василь разом з Мариною Комаровою і Дариною Морозовою.

безпілотників, вартістю від $2000 до $10000. У процесі складання – ще 10 апаратів. До того ж, у нас є 2 екіпажі, які на постійній основі їздять в зону АТО зі своїми БПЛА і працюють разом з військовими в їхніх інтересах.

– Що найбільше Вам запам'яталось, вразило під час поїздок в зону АТО?

– Мабуть, найсильніше вражалибез-

Марина Комарова і Аліна Михайлова отримали “сертифікати на рабів”, як прокоментували світлину користувачі соцмереж.

кінечні канонади, котрі доносились, наче грім, ще за багато кілометрів від передової. З наближенням до лінії фронту відлуння вибухів ставали все виразнішими. За перше моторошне відчуття і страх – звична реакція у людей, що приїхали з мирної зони, минають, коли спостерігаєш за спокоєм і врівноваженістю наших військових. Ані тобі метушні, ані паніки. Наче так і повинно бути. Звикли…

Незабутнє враження залишилось від спілкування з нашими бійцями, їхнього ставлення до того, що відбувається. Попри постійні так звані “перемир'я” і режими “тиші”, які час від часу забирають життя наших хлопців і мирного населення в зоні АТО, в українських солдатів і офіцерів є нездоланне бажання боротися з ворогом до остаточної перемоги, до повного вигнання окупантів з Донбасу.

І, звичайно ж, реакція мужніх і безстрашних солдатів, обпалених вогнем боїв, на дитячі передачі, малюнки і листи… Коли бачиш, як щиро вони радіють кожному такому подарунку, як розвішують їх у своїх танках, БТРах чи авто, у бліндажах чи на блокпостах, на очі мимоволі навертаються сльози...

Зазвичай, дорогою в зону, де триває війна, і назад знайомишся з різними людьми: бійці, котрі їдуть на ротацію, і ті, що повертають на відпочинок, волонтери. Хтось допомагає нам, комусь допомагаємо ми. Ситуації бувають різні, як і різні історії, про які тут наслухаєшся сповна. Це дорога. Але ця історія просто “розірвала” нашу команду.

Під час чергової місії в зону АТО на одній із заправок до нас підійшов пан Василь. Він віз допомогу хлопцям в Дебальцеве, але машина зламалась. Дізнавшись, що ми волонтери, попросив нас про допомогу: “Заберіть, будь ласка, вантаж, хлопці дуже чекають, а з машиною я вже якось далі буду розбиратись”.

У нас же 2 машини забиті під зав'язку, місця навіть під маленький пакуночок немає. Допоки видзвонювали знайомих волонтерів, котрі можуть забрати його вантаж і доправити за призначенням, розговорились. Його історія зворушила нас до глибини душі. Сам пан Василь зі Львова. Вихованець дитячого будинку. Афганець. Його син після Іловайського котла донині лежить у шпиталі. А пан Василь заробляє гроші, сам купляє і збирає допомогу, сам на своїй машині возить її зі Львова в Дебальцеве. “Бо вони ж там усі мої діти”, – він про хлопців на передовій.

Самотужки! Із Львова. В Дебальцеве…

Нещодавно під Дебальцевим під час мінометного обстрілу в його машині осколками пробило картер. Він закрив дірки дерев'яними кілочками. Грошей було тільки на бензин, тож замість машинного мастила залив звичайну соняшникову олію. І на цих кілочках та олії він дотягнув до Львова. І от наслідки тієї поїздки позначились на нинішній – застукав двигун. Але машиною він переймався менш за все: “Будь ласка, тільки відвезіть вантаж, бо хлопці ж там дуже чекають…”

Дали грошей на ремонт, вирішили проблему з вантажем. Але, як на мене, ця історія не повинна на цьому закінчуватись. Люди, ви ж розумієте, ця людина просто свята! Може, хтось із львівських волонтерів відгукнеться і візьме його до себе в команду? Такий чоловік не повинен бути сам. Це якось не полюдськи. Та й їздити самому в зону бойових дій вкрай небезпечно.

– У вас чимало дівчат. Не страшно бувати в місцях, де, м'яко кажучи, не зовсім безпечно?

– Звісно, страшно. Причому з кожним наступним разом все страшніше, адже бойовики зараз ведуть справжнє полювання за волонтерами. Часом реально усвідомлюєш, що від тебе нічого не залежить. І ні “бронік”, ні шолом не врятують від влучення в машину з гранатомета чи в разі артобстрілу. Але найстрашніше (фактично паралізуючий страх) – від думки про можливий полон. Інколи навіть думаєш, що краще смерть, ніж в руки “сепарів”…

Але справа, яку ми робимо, і люди, з якими ми пересікаємось, додають нам сил і натхнення, вселяють віру в те, що перемога буде лише за нами!

– Дякую Вам за розмову і за Вашу роботу!

Спілкувався Андрій Яцик. “Крила України”.

ФОРТИФІКАЦІЯ

“Бойові кроти” АТО

Практично перед Новим роком, 28 грудня, День частини відзначає військовий колектив однієї з частин Вінницького гарнізону, якою командує полковник Сергій Онищук. Так, це – не бойова військова частина, втім, у наш час і її військовослужбовці та працівники отримують бойовий досвід у зоні проведення антитерористичної операції на сході. Ось про таких бойових побратимів ми і розповімо нашим читачам напередодні свята цієї військової частини.

У зоні проведення АТО цих людей нарекли “бойовими кротами”. І це насправді дуже близько до істини, адже у зоні бойових дій, а нерідко – й під обстрілами, вони буквально заривають у рятівну землю війська. А в умовах позиційної війни і “кроти” (ще їх у зоні АТО називають “ковшами”), і сама їхня техніка, екскаватори, стають на вагу золота. Сепаратисти навіть спеціально полюють на екскаватори, тому на сході водії цих машин мають чітку вказівку: у разі загрози захоплення противником їх підривати. Нещодавно глава адміністрації Держспецслужби транспорту генерал-лейтенант Микола Мальков в інтерв'ю одному з центральних видань розповів про перехоплення переговорів сепаратистів: “Мочи сначала “крота”, с БТР потом разберемся!” Ось таке ставлення ворога до цих людей, які хоч і не стріляють з грізної бойової техніки по противнику, зате роблять свій неоціненний внесок, обладнуючи позиції для підрозділів та військових частин.

Серед таких “бойових кротів” – четверо вінничан з окремої бази забезпечення Командування Повітряних Сил: водій роти матеріального забезпечення працівник Збройних Сил України Михайло Гнатюк, помічник начальника речової служби прапорщик Микола Сінькевич, начальник складу старший прапорщик Сергій Дичко та водій роти матеріального забезпечення старший сержант Сергій Рябчук. Разом із колегами з інших військових частин вони протягом всієї осені окопували війська на Донбасі. Перші двоє – з початку вересня, а потім, після 40 діб

бойової служби у зоні проведення АТО, їх замінили колеги з частини, які, у свою чергу, також пробули на Донбасі 40 діб – до самої зими.

Навряд чи в умовах війни є сенс розповідати про ті населені пункти Донбасу, у яких довелося працювати нашим “бойовим кротам” – скажімо: там вони облаштовували позиції 72-ї окремої гвардійської механізованої бригади на різних ділянках та у різних районах Донеччини, будучи прикомандированими до 91-го окремого інженерного полку. Сам Донецьк та його будинки вінничани подекуди бачили неозброєним оком. Працювали під прикриттям кулеметника і снайпера з числа гвардійців цієї бригади. Ночували 8 екіпажів екскаваторників (у кожному з яких – водій-екскаваторник та старший машини) у наметах на 40 чоловік.

– В основному, серед офіцерів, сержантів та солдатів – мобілізовані, – розповідає кремезний чолов'яга, працівник Збройних Сил України Михайло Гнатюк, за плечима якого – 32 роки служби в армії та звання старшого прапорщика. – Що одразу ж кидалося в очі, то це те, що кожен чітко знає свою справу, всі працюють не за страх, а за совість, згуртовані, дружні. Бойовий настрій, відсутність переляку в очах – ось такими ми побачили наших бійців і командирів у зоні АТО. Я скажу так: хто хоче вижити – робить усе. Плюс – підтримка. Дуже багато роблять волонтери, без них жодні перемоги були б, напевно, неможливими.

Окопи, бліндажі, позиції для техніки – одним словом, фортифікаційні споруди. Нарили багато… Окрім іншої роботи, що також траплялася щодня, перша ротація вінницьких екскаваторників побудувала під керівництвом командира 91-го окремого інженерного полку полковника Олександра Яковця 12 взводних опорних пунктів, друга ротація – ще 5. Бувало, і під обстріли під час роботи потрапляли – і під мінометами, і під “Гради”. Бачили і те, як цивільні колеги з “Укравтодору” під Донецьком підірвалися на міні – і водій загинув, і КамАЗ ущент згорів. Чимало довелося побачити, що й казати. Але більше всього екіпажі екскаваторів бачили вдячності тих, кого вони окопували, за цю нелегку, але життєво важливу роботу! І це недивно, адже там, на передових рубежах захисту суверенітету й територіальної цілісності України, всі вони – як єдине ціле, відлагоджений механізм, у якому кожен допомагає кожному, захищаючи рідну землю.

Олексій Тригуб. “Крила України”.

Основне завдання – повернути військового до мирного життя

Будь-яка стресова ситуація залишає свій відбиток на психіці людини. Особливо ж вразливою вона є перед потужними стрес-факторами війни. Як наслідок, психологічні розлади виникають чи не у половини учасників бойових дій. Для України ця проблема є надзвичайно актуальною, адже Антитерористична операція на сході нашої держави триває, і основний стресовий чинник досі активний.

Посттравматичний синдром у військових, які повертаються із зони АТО, – з такою проблемою все частіше стикається наше суспільство. Для її обговорення, а також для вивчення практичних аспектів психологічної роботи з військовослужбовцями у ході виконання завдань у зоні АТО у вінницькому Будинку офіцерів пройшов дводенний навчально-методичний семінар. Участь у ньому приймали військові психологи, психологи-волонтери, офіцери органів по роботі з особовим складом та учасники позаштатних груп психологічного забезпечення.

В ході семінару учасники розглянули досвід організації психологічного супроводу в збройних силах інших країн світу, зокрема, на прикладі Ізраїлю, країни що понад півстоліття перебуває у стані війни. Також присутні мали змогу взяти участь в інтерактивному обговоренні основ первинної психологічної допомоги та майстер-класі із застосування технік психологічної саморегуляції в роботі з військовими в зоні АТО.

– Після побачених жахіть війни військові потребують не лише фізичної реабілітації, а й психологічної. Адже психіка цих людей переструктурувалася, щоб вижити в тих умовах, які не властиві людині, – зазначив ініціатор заходу начальник Соціально-психологічного центру Збройних Сил України полковник Сергій Грилюк. – Тож основне наше завдання – покращити моральне здоров'я та повернути військового до мирного життя.

За словами Сергія Грилюка, для вирішення цієї серйозної проблеми згідно з наказом Міністра оборони України були створені позаштатні групи психологічного забезпечення з числа офіцерів, які мають відповідні знання і досвід. До цих груп також були включені представники від військових і цивільних навчальних закладів, наукових установ, а також психологи-волонтери.

– У нас є зв'язок з командирами підрозділів, і ми маємо повну інформацію про всі проблеми. В разі потреби туди одразу ж відправляють спеціалістів, – повідомив офіцер. – Робота груп у кожному підрозділі триває не менше 4 – 6 днів, за необхідності фахівців залишають на більш тривалий термін.

Як відмічають спеціалісти, які працювали в зоні АТО, найбільше проблем виникає з військовослужбовцями, призваними за мобілізацією. Зокрема, гостро стоїть питання зловживання алкоголем.

– В таких випадках важко працювати, адже свідомість людини під впливом алкоголю перебуває у видозміненій формі, – зазначив один з учасників семінару. – Тому з такими людьми спочатку працюють медики, проводять дезінтоксикацію, а потім починаємо працювати ми.

Наразі Генеральним штабом Збройних Сил України і Головним управлінням по роботі з особовим складом впроваджується ефективна система психологічного забезпечення війська, до якої окрім представників Міністерства оборони і Збройних Сил України будуть включені представники волонтерських організацій. Зокрема, це психологи з "Асоціації фахівців подолання кризових станів", що має представників у 19 областях України.

Владислав Дем'яненко. "Крила України". Фото автора.

Від львівських дітей – дітям Луганщини

У День Святого Миколая військові завітали з подарунками для малечі, яка знаходиться у Старобільській центральній районній лікарні, що на Луганщині. Для дітей привезли м'які іграшки, книжки, казки, олівці, фломастери, фарби, що були зібрані дітьми з Львівщини та передані в рамках акції "Подаруй радість дітям сходу".

Найменші пацієнти, побачивши кольорову м'яку іграшку, одразу тягнули рученята і щось вигукували на своїй "дитячій" мові. Малеча отримувала забавку, а мати – книжки з казками, щоб неодмінно прочитати їх дитині перед сном.

Трохи старші дітки із зацікавленістю дивились на людей у камуфльованій формі, а беручи подарунки – дякували.

У дитячих очах можна було прочитати запитання: "А де ж солодке?". На це була відповідь: "Коли одужаєте, приходьте до нас у гості, і будуть вам солодощі".

Коли військові відвідали останню палату і вже збирались виходити, їх зупинила завідувач дитячого відділення Валентина Миколаївна та від імені всього медичного персоналу подякувала за подарунки. До коридору вийшли і мами з діточками та попросили сфотографуватись на згадку…

Наостанок військовослужбовці побажали дітлахам скорішого одужання та поменше потрапляти до лікарні. У відповідь почули слова подяки львівським дітям та мирного неба над головою. Адже Схід і Захід – Єдина Україна.

Сергій Берець. Фото автора.

"ПРИВІТАЙТЕ ХЛОПЦІВ У АТО"

"… Наші янголи-охоронці, ми вас любимо, чекаємо. Повертайтесь…"

Невгамовна творча група під орудою талановитої галицької журалістки Галини Тарадайки розпочала на Львівському обласному державному телебаченні Новорічно-Різдвяну акцію "Привітайте хлопців у АТО". Всім колективо, вони протягом дня, просто неба на вуличках міста Львова, записували побажання простих городян та гостей міста.

– Наші янголи-охоронці, ми вам любимо, чекаємо, – звернулась до солдат АТО Ксенія з Києва. – Повертайтесь! Повертайтесь живими і з перемогою!

– Дяді солдати, дякую вам за те, що в моєму домі мир, – сказав маленький Богданчик. – Я кожного вечора молюсь і прошу Боженьку, щоб ви повернулись до своїх дітей якнайскоріше!

От ці і ще кілька десятків побажань будуть змонтовані в одну програму і транслюватимуться на телебаченні. А ще керівництво Львівського обласного державного телебачення планує передати готові записи безпосередньо в зону АТО, щоб теплі слова зі Львова почули захисники України.

– Наш творчий колектив теж приєднується до побажань, – зазначила Галина Тарадайка. – У багатьох працівників нашого телебачення близькі та рідні зараз зі зброєю в руках захищають незалежність України. І ми хочемо, щоб теплоту наших сердець відчули хлопці на передовій.

Тарас Грень. м.Львів. Фото автора.

10 мільйонів гривень для госпіталю

“Океан Ельзи” допоміг зібрати кошти на потреби військового госпіталю в Запоріжжі.

Благодійна акція-концерт Святослава Вакарчука “Вночі”, що відбулася 19 грудня в столичному Національному драматичному театрі ім. Івана Франка, зібрала майже 10 мільйонів гривень.

Як сказано в повідомленні сайту гурту “Океан Ельзи”, майже 8 млн грн вдалося виручити від продажу квитків, ще 2 млн – це адресна допомога.

Гроші підуть на оновлення і повне облаштування операційних Запорізького госпіталю, закупілю реанімобілів та іншого необхідного обладнання, наголошено в повідомленні.

– Безумовно, з кожного концерту “Океану Ельзи” ми так чи інакше передаємо гроші на благодійність, – розказав Святослав перед концертом. – Ось вже півроку постійно займаємося тими речами, які є актуальними. Це, зокрема, закупівля таких життєво необхідних речей, як ліки, медичні засоби. Нещодавно наша команда привезла з Німеччини спеціальні ліжка для Харківського госпіталю.

Варто зазначити, що проект “Вночі” є сольною програмою Святослава Вакарчука, презентований три роки тому. Повернутися до нього музиканта змусило бажання допомогти зберегти життя пораненим українським воякам.

ПРИНЦИПОВА ПОЗИЦІЯ

Російські відзнаки – порожнє місце!

Анастасія Приходько продає свої російські музичні нагороди, аби допомогти українським військовим

Українська співачка, яка у 2009 році представляла на “Євробаченні” Росію, демонстративно відреклася від усіх нагород країни-агресора. “Непотрібні тарілки” вона має намір продати, а виручені кошти збирається направити на допомогу бійцям добровольчих батальйонів, що протистоять російсько-терористичним бандам на Донбасі.

– Я як людина, яка випустила пісню “Герої не вмирають”, думаю, що це якесь лицемірство, коли у мене вдома стоять російські нагороди, а я при цьому співаю такі пісні. Я відмовилася від них, – зазначила Анастасія.

Співачка при цьому наголосила, що жодна з російських нагород не варта і краплини пролитої на Донбасі української крові. Крім того, вона засудила тих своїх співвітчизниць, хто продовжує виступати і заробляти гроші в Росії.

Анастасія Приходько додала, що намагається не пропускати концерти для українських військових, оскільки так вона може особисто їм подякувати за те, що вони роблять.

– Для мене ці концерти дуже важливі, і я намагаюся дякувати нашим солдатам на фронті і в госпіталі, як можу, – поділилися вона.

ДУХОВНЕ ВОЛОНТЕРСТВО

Андрій Князь: “Усі ми однакові, і мета в нас одна – перемога!”

Серед вітчизняних співаків, хто активно підтримує українських військових, піднімаючи їх бойовий дух, – співак, ведучий, автор пісень та продюсер заслужений артист України Андрій Князь. Це людина невгамовної енергії, яка завжди радо зголошується взяти участь у благодійних концертах для бійців, знаходить час, аби поспілкуватися із мужніми захисниками України. Нині у гастрольному розкладі співака, окрім концертних залів, – клуби військових частин і госпіталів. Про свій скромний (як за словами самого Андрія) “естрадний” внесок у загальну справу боротьби за українську державність, артист розповів “Крилам України”.

Творча кар'єра львів'янина Андрія Князя (Фурдичка) розпочалась у 1998 році на фестивалі моди “Зірки Галичини”, що відбувався в Свірзькому замку. Наступного року співак був визнаний відкриттям року в Галичині.

За 16 років творчої діяльності Андрій об'їздив із сольними концертами і гастрольними турами всю Україну: від заходу до сходу і від півночі до півдня. На запрошення української діаспори побував з концертами у Польщі, Чехії, Словаччині, Туреччині, Італії, Іспанії, Росії, США. Випустив 7 студійних альбомів та зняв понад 20 відеокліпів.

– Все те, що сьогодні відбувається на нашій землі, – говорить Андрій, – стосується кожного з нас. Любов до своєї Батьківщини не залежить від професії. Ти – або патріот, або боягуз. Роби те, що вмієш, що можеш робити, але не залишайся осторонь. Адже від внеску кожного залежить, як довго усе це триватиме, яким буде результат і, звичайно, його ціна…

Хочу сказати, що зараз українські естрадні виконавці, музиканти з усіх сил намагаються підтримувати наших воїнів, використати кожну можливість, щоб підняти настрій бійців.

– Їздите безпосередньо у військові частини?

– Й у військові частини, і госпіталі. Зокрема, виступали у Київському госпіталі, у військових частинах, що у Василькові та Нових Петрівцях Київської області, у Десні Чернігівської області, у Яворові, що на Львівщині, у Житомирі тощо.

– Хто, окрім Вас, бере участь у концертах?

– Анжеліка Рудницька, Марина Одольська, Анатолій Матвійчук, Олег Дацько, гурт “Врода”. Це ті, кого згадав, а взагалі часто міняємось.

– Це, зазвичай, ініціатива з боку військових чи самих артистів?

– Запрошують і військові, і волонтери. Досить часто ініціаторами є самі артисти. Зокрема, мистецька агенція “Територія-А”.

– Ваше ставлення до колег, які кажуть, що вони “за мир, тому не будуть допомагати армії” і, в той же час, їздять з концертами до країни-агресора?

– Я взагалі ніяк не ставлюсь до таких артистів. Якщо людина зраджує свою землю, свій народ, то таку особу важко назвати людиною... Бог їм суддя!

– Який репертуар Ваших виступів? Це традиційні ліричні пісні, яких багато у Вашому репертуарі, пісні патріотичні?

– Це пісні, які повинні піднімати патріотичний дух нашим хлопцям – веселі і позитивні... Я вважаю, що лірики, суму й негативу і так забагато... Єдину ліричну пісню “Дякую тобі, мамо” співаю, аби воїни пам'ятали, що є заради кого жити, до кого повертатись. Є і два нових твори, які я тільки нещодавно записав. Це моя власна пісня “Синє небо – жовте поле” і “Вперед, українці” легендарного Вадима Крищенка. А також вже відомі твори “А на Україні”, “Моя країна”, “Смерека”...

– Як сприймаються концерти українських співаків військовими, багато з яких виросли на російській “попсі”?

– Це не правда, стереотип!!! Усі виступи сприймаються, як кажуть, на ура! “Смереку”, “А на Україні” співаємо всім залом, нові вивчають прямо під час концертів. Підспівують, як на гарному українському застіллі.

А взагалі, нас приймають дуже гарно. Жодних непорозумінь з керівництвом Міноборони. Чудова атмосфера і безпосередньо у військових частинах. Зали утеплюють, чай, каву, канапки пропонують... Одним словом, дуже людяне ставлення, за що я і всі мої колеги дуже вдячні! В біді людям потрібно єднатись і допомагати один одному хто як і чим може, а не заважати... Українці в тому дуже єдині.

Щодо російської “”, то до неї дійсно звикли, бо її нав'язали нам аж занадто! Але любов і повагу до української пісні не можливо ні нав'язати, ні відібрати... Це в крові кожного українця!

Я скажу в загальному. Усі ми однакові, і мета в нас одна – перемога! Завжди є якісь смішні казуси. Кожного разу – нові очі, наповнені вірою, оптимізмом. Тішусь, що хоч так можу долучитись до ситуації, бо я вже неодноразово казав, що на передовій з мене було б мало толку (сміється), але й сидіти без діла я теж не можу... Тому долучаюсь і роблю те, що вмію найкраще, а головне, щиро!!!

– У Вас є можливість звернутись до тих військовослужбовців, в гостях у яких Вам ще не вдалось побувати…

– Сподіваюсь, що це невдовзі виправлю… А так, хочу побажати нашим героям бути сильними духом, вірою і правдою. Бо, повторюся, правда і перемога – за нами, за Україною. Бережіть себе і своїх побратимів! Повертайтесь здоровими і живими!!! Молимось за вас всім українським народом! З Богом!!!

Спілкувався Андрій Яцик. “Крила України”.

НА ОЗБРОЄННІ

Латвія закупила 56 крупнокаліберних кулеметів

Міноборони Латвії закупило 56 12,7-мм кулеметів FN M2HB-QCB. Контракт вартістю 1810000 євро, зважаючи на складну зовнішньополітичну обстановку, та, зокрема, у Східній Європі, укладено за скороченою процедурою без проведення відповідного тендера. Раніше саме цей тип кулемета вже був визначений для оснащення латвійських збройних сил.

M2HB-QCB – це бельгійський варіант з швидкозмінним стволом американського Browning M2HB (патрон 12,7x99). Вартість одного кулемета складає 32,29 тис. Варто додати, що Латвія вже не вперше закупає такі кулемети. Рік тому також був укладений контракт з бельгійською фірмою FN Herstal на закупівлю набагато меншої партії кулеметів M2HB-QCB. Вартість угоди тоді склала 266,8 тис. євро.

ТЕСТИ

Польща випробувала систему ППО

У Польщі провели успішні випробування національної системи протиповітряної оборони ближнього радіусу дії POPRAD в рамках програми VSHORAD, якою передбачено прийняття на озброєння і закупівлю армії Польщі комплексів ближнього радіусу. До системи входять ПЗРК Grom, самохідні комплекси Poprad з радіолокаційними станціями So a, а також 35-мм артилерійські установки. Відповідно до програми VSHORAD усі складові системи ППО мають бути суто польського виробництва.

У випробуваннях брали участі бойові машини першої дослідної партії, яка складалася з двох систем ППО Poprad. Загалом, як це передбачено планом технічного переозброєння збройних сил країни на період до 2022 року, на озброєння планують поставити майже вісім десятків таких комплектів.

POPRAD є протиповітряною системою ближнього радіусу дії. Він може діяти як самостійно, так і в складі групи. Основне завдання POPRAD – захист об'єктів від літаків, вертольотів та безпілотних літальних апаратів.

ПРОГНОЗИ

Індія стане третьою в світі за військовими витратами

Відповідно до прогнозів американської консалтингової фірми IHS, до 2020 року Індія потенційно може стати третьою в світі країною за обсягом військових витрат. Зараз Індія посідає восьму сходинку світового рейтингу оборонних витрат. Нинішнього року вони склали 47780 млн дол США, тобто більше ніж у Німеччині, Бразилії, Південній Кореї, Італії та Канаді.

Поки що рейтинг видатків на озброєння традиційно очолюють США, які витрачають на ці цілі 586,92 млрд дол. Наступний у списку Китай із 176,25 млрд дол. Далі йдуть Великобританія, Японія, Росія, Франція і Саудівська Аравія. Варто зазначити, експерти та аналітики переконані у тому, що до 2020 року США втримають свою позицію лідера. Це ж стосується і Китаю, економічна потужність якого щорічно зростає. Також аналітики констатують, що нинішні сумарні військові витрати країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону цього року менші ніж у США на $170 млрд втім, до 2020 року, за умови збереження темпів зростання видатків на оборону у цих країнах, вони перевершать США та складатимуть близько тридцяти відсотків загальносвітового обсягу фінансування оборони.

Відповідно до прогнозів, у 2019 році – вперше за останні десятиріччя, оборонні бюджети країн НАТО не перевищать половини світових військових витрат. Сукупний оборонний бюджет Альянсу в цьому році склав від загальносвітових 54,4% і вже до кінця десятиліття знизиться до рівня 48,5%. Фахівці американської консалтингової фірми IHS відзначають, що це може призвести до зміщення центру ваги військових витрат від США і Західної Європи в бік ринків, що розвиваються, в першу чергу Азії, де особливе місце займають Китай, Індія та Індонезія, що демонструють швидке економічне зростання.

СТАРІ МЕТОДИ

Повзуча експансія

Попри загальне відхилення політичної риторики офіційного Мінська із прокремлівського курсу, співпраця у військовій сфері між Росією та Білоруссю продовжує нарощуватися. Принаймні про це свідчать результати зустрічі міністрів оборони обох країн, що відбулася минулого вівторка.

"Я готовий обговорити сьогодні продовження нашої співпраці у практичній площині. Це стосується систем С-300, створення і базування авіаційної бази в Білорусії зі збільшенням кількості літаків і вертольотів. Це повинно забезпечити безпеку нашого спільного повітряного простору", – пояснив очільник російського міноборони Шойгу. Наразі про те, чим завершилися ці перемовини, відомостей немає. Також із цього приводу не було жодних заяв з боку офіційного Мінська. Про плани Кремля стосовно російських баз у Білорусі світ, як правило, дізнається із російських ЗМІ.

Нагадаємо, ще у 2013-му планувалося, що база буде дислокуватися в місті Ліда Гродненської області. Однак потім, очевидно з метою економії коштів, вирішили розмістити базу у Барановичах, де вже є готова інфраструктура. Там, відповідно до заяв очільника російських ВПС, буде розгорнутий винищувальний авіаційний полк у кількості 24 винищувачів "Су-27СМ3". Зовсім недавно росіяни також оголосили про намір "окупувати" аеродром у Бобруйську. Відповідно до заяви Сергія Шойгу у 2015 році там планують розмістити 14 бойових російських літаків Су-27, а також ланку вертольотів Мі-8 з чотирьох одиниць.

У БОЙОВОМУ СКЛАДІ

А400М став на озброєння ВПС Німеччини

ВПС Німеччини отримали свій перший транспортний літак А400М із бортовим номером MSN18, ставши четвертою країною в світі, які мають на озброєнні машини цього типу. Про це повідомляє flightglobal.com. Як і його попередники, літак складений на заводі Airbus в іспанській Севільї. Перший його політ відбувся в середині жовтня.

Загалом компанія Airbus вже передала дев'ять серійних літаків – шість для ВПС Франції і по одному для військових Німеччини, Туреччини і Великобританії. ВПС Німеччини замовили 53 А400М для заміни застарілих Transall C160.

БОЙОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Південна Корея поставить полякам самохідні гаубиці

Південна Корея поставить Польщі самохідні артустановки K-9 Thunder калібру 120 – 155 мм. Як повідомляє defense-news.com, розробником гаубиці є компанія Samsung Techwin. Вартість угоди оцінюється в 20 млн дол США.

Це вже друга експортна поставка САУ цього типу. У 2001 році з Туреччиною був укладений контракт на виробництво більше 300 САU (турецьке позначення Т-155). В рамках цього контракту перші вісім артсистем були поставлені з Південної Кореї, решта були вироблені в Туреччині за ліцензією.

Така ж схема використана і в контракті з Польщею. Південнокорейська компанія до 2018 року поставить полякам 24 САУ, решта 96 одиниць будуть виготовлені за ліцензією польською оборонною компанією HSW.

К-9 розроблена в 1998 році як заміна артсистемі К55, створеної на базі американської М109. К9 оснащена автоматизованою системою управління вогнем, здатна вести вогонь із темпом у шість пострілів на хвилину та вражати ціль на відстані до 40 кілометрів. Як силова установка на САУ використовується дизельний двигун потужністю 500 кінських сил німецького виробництва.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

НА ШЛЯХУ ДО ЗАПУСКУ

SpaceX завершує 1 етап роботи над програмою польотів

NASA затвердив завершення перших кроків компанії SpaceX на шляху до запуску пілотованого космічного корабля до Міжнародної космічної станції з території США за договором з агентством в рамках програми комерційних пілотованих польотів.

Під час перевірки SpaceX виклала поточний задум проекту і розповіла, як вона пройде сертифікацію NASA для своєї системи, що дозволяє доставляти екіпаж на космічну станцію і назад.

Згідно з контрактом, під час сертифікації буде здійснений випробувальний політ, щонайменше, з одним астронавтом NASA на борту, аби переконатися, що повністю інтегрована ракетна і космічна система США зможе здійснювати маневри на орбіті і пристикуватися до космічної станції.

Протягом наступних кількох років SpaceX буде перевіряти свої системи, матеріали та концепцію операцій, щоб перевірити безпеку для транспортування астронавтів на станцію. Після сертифікації космічного корабля Dragon і ракети Falcon 9 v1.1 вони будуть оброблені та інтегровані всередині нового ангара, перш ніж їх допустять до запуску. Все це відбудеться на стартовому комплексі 39А Космічного центру Кеннеді у Флориді.

Dragon, як очікується, зможе зістикуватися із станцією на строк до 210 днів і служити 24-годинним притулком під час надзвичайних ситуацій в космосі.

Місія з буріння Місяця зібрала більше $1 млн

Амбіційний науково-дослідний проект, який планує до 2024 року направити на поверхню Місяця зонд для буріння, на 17 грудня зібрав понад $1 млн завдяки краудфандінгу. Спочатку планувалося зібрати близько $945000.

Місяць є одним з найбільш вивчених небесних тіл, але існує лише кілька науково-дослідних проектів з вивчення його поверхні. Британська компанія Lunar Missions Ltd фінансує проект в надії, що місія допоможе досягти розуміння того, як Місяць сформувався, і дасть корисну інформацію для майбутніх місячних місій.

Один з проектів передбачає висадити зонд, здатний бурити принаймні 65 футів (20 метрів) вглиб Місяця. Планується, що він зможе досягти цільової глибини 328 футів (100 м). Зонд висадиться на недосліджену місячну породу і візьме зразки для доставки на Землю.

– Ми збираємося досліджувати місячну породу віком до 4,5 мільярдів років, щоб вивчити геологічну будову Місяця, стародавні взаємодії з нашою планетою і наслідки атаки астероїдів, – написала компанія на своїй сторінці в Kickstarter.

Оскільки зонд буде видаляти з свердловини зразки гірської породи, то її необхідно чимось заповнити. Це буде щось на зразок цифрової капсули часу, що містить записи історії життя на Землі. Той, хто пожертвував більше ніж 60 фунтів стерлінгів ($ 94) отримає свою "цифрову комірку пам'яті", яка буде покладена в капсулу часу. На неї можна буде записати особисті повідомлення, фотографії, аудіо або відео. Люди можуть навіть відправити пасмо свого волосся, якщо вони хочуть, щоб їх ДНК знаходилося на Місяці.

Компанія продовжить продавати цифрові комірки пам'яті після закриття кампанії на Kickstarter. Планується, що на Місяць будуть відправлені десятки терабайт даних.

Після буріння отвору зонд опустить туди теплові датчики, які вимірюють тепловіддачу ядра Місяця, і сейсмометр для оцінки впливу сейсмічної активності та падінь метеоритів.

Місія також визначить можливість використання Місяця як бази для довгострокових дослідницьких проектів, зокрема й пілотованого космодрому.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМОСУ

Супутник Кеплер виявив першу за час нової місії екзопланету

Кеплер, супутник NASA, виявив першу екзопланету за час виконання нової місії К2. Відкриття було зроблено після того, як астрономи та інженери змогли перепрофілювати Кеплер для місії К2, щоб продовжити пошук інших світів у космосі.

– Сьогодні, завдяки інноваційній ідеї і великій кількості виконаної роботи командами NASA і Ball Aerospace, Кеплер цілком здатний виявити перших кандидатів у планети, продовжуючи дослідження, що проводяться за допомогою космічного телескопа імені Джеймса Вебба, з метою вивчення атмосфери далеких світів і пошуків слідів життя, – заявив Пол Герц, директор астрофізичного підрозділу NASA.

Виявлена Кеплером планета HIP 116454b в 2,5 рази більша за діаметр Землі і рухається по замкнутій дев'ятиденній орбіті навколо зірки, яка менша і холодніша за наше Сонце. HIP 116454b і його зірка знаходяться на відстані 180 світлових років від Землі в сузір'ї Риб.

Бортові камери Кеплера знаходять планети, спостерігаючи за проходженням світила через меридіан – коли далека зірка злегка тьмяніє, планета перетинає її. Чим менша планета, тим менш помітним є її тьмяність, і тим точнішими повинні бути вимірювання. Щоб зберегти цю точність, космічний корабель має підтримувати стійкість напрямку. У травні 2013 року збір даних під час виконання тривалої місії Кеплера завершився в результаті виходу з ладу одного з чотирьох маховиків, які використовуються для стабілізації космічних апаратів.

Замість того, щоб відмовитися від космічного супутника, команда вчених та інженерів придумала хитромудру стратегію використання тиску сонячного світла в ролі "віртуального маховика", що допомагає керувати космічним кораблем. Таким чином, місія К2 передбачає не тільки продовження "полювання за планетами", а й розширення діляннки пошуку яскравих прилеглих зірок, що приховують планети, які можуть бути детально вивчені. К2 також відкриває нові можливості для спостереження зоряних скупчень, активних галактик і наднових зірок.

"Місія Кеплера показала нам, що планети більші, ніж Земля, і менші, ніж Нептун, присутні в галактиці, але відсутні в нашій Сонячній системі", – сказав Стів Хауелл, вчений Дослідницького центру NASA імені Еймса в Каліфорнії.

СТАРТИ

Індія запустила в космос свою найбільшу ракету

У минулий четвер Індія успішно запустила в космос найбільшу в історії ракету з безпілотною капсулою, яка одного разу зможе відправити астронавтів у космос, адже країна цілеспрямовано розвиває свою космічну програму.

Ракета, призначена для перевезення важких комунікаційних та інших супутників на більш високі орбіти, стартувала з острова Шрихарікота, розташованого на південному сході від індійського штату Андхра-Прадеш. Випробувальний політ ракети обійшовся Індії майже в 25 мільйонів доларів.

– Це був знаменний день в історії розвитку індійської космічної програми, – повідомив К. Радхакришнан, глава Індійської організації космічних досліджень (ISRO).

Хоча Індія успішно запускала легкі супутники упродовж останніх років, їй вартувало чималих зусиль відправити у космос значно важчі вантажі, інтерес до відправки яких в інших країн зростає. Нова ракета, що важить 630 тонн і здатна перевозити близько 4 тонн вантажу, є стимулом для Індії постаратися захопити велику частку глобального космічного ринку вартістю $300 млрд.

Безпілотна капсула успішно відокремилася від ракети і приводнилася в Бенгальській затоці біля східного узбережжя Індії через 20 хвилин після старту. Капсули індійського виробництва призначені для перевезення до трьох космонавтів. Згодом капсулу відправлять на острів Шрихарікота для подальших досліджень.

Вчені ISRO повідомляють, що їм потрібно не менше 7 років, щоб підготувати пілотовану місію астронавтів у космос.

Радхакришнан сказав, що наступний крок полягатиме в розробці більш потужних внутрішніх двигунів, щоб зменшити залежність Індії від Європи. На даний момент індійський кріогенний двигун знаходиться в стадії розробки, його планується ввести в експлуатацію в найближчі два роки.

ТЕСТИ

Випробування Morpheus пройшло успішно

15 грудня на злітно-посадковій смузі Космічного центру імені Кеннеді на мисі Канаверал (шт. Флорида) відбувся випробувальний політ (Free Flight 15, FF-15) апарата Morpheus, що розробляється NASA в рамках програми створення посадкового модуля для висадки на Місяць та інші планети. Літальний апарат за допомогою ракетного двигуна піднявся на висоту 244 метри, зробив нетривалий горизонтальний політ і м'яко приземлився в розрахунковій точці.

В ході польоту випробовувалася вдосконалена автономна система посадки. Сам політ тривав у повністю автоматичному режимі.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

29 грудня – 8 січня

29 грудня 1911 р. *світовий рекорд швидкості з трьома пасажирами на борту встановив І.Сікорський на літаку С-6 – 111 км/год.*

29 грудня 1989 р. *пройшло перше висіння надзвукового літака вертикального зльоту і посадки (НВВП) Як-141.*

30 грудня 1947 р. *відбувся перший політ дослідного літака І-310 "С" (прототипу МіГ-15).*

30 грудня 1957 р. *відбувся перший політ дослідного тактичного військово-транспортного літака Ан-12.*

31 грудня 1938 р. *перший політ здійснив висотний авіалайнер Boeing 307 Stratoliner. Перший пасажирський літак з гермокабіною.*

31 грудня 1989 р. *відбувся перший політ дослідного літака Су-27УБ (Т-10ПУ-5, ЛЛ-ПС) з двигуном АЛ-31Ф, оснащеним поворотним "плоским" соплом.*

1 січня 1957 р. *мав бути "День Д" плану "Дропшот" (1949 р.) американської ядерної агресії проти СРСР. Планувалося скинути 300 атомних і 29000 звичайних бомб. План був скасований, коли виявилася здатність радянських ракетно-ядерних сил завдати ворогові неприйнятний удар у відповідь.*

2 січня 1944 р. *здійснено перше в світі бойове застосування вертольотів – три вертольоти І.І.Сікорського супроводжували британський атлантичний конвой.*

2 січня 1953 р. *відбувся перший політ французького багатоцільового одномісного вертольота SO-1220 "Djinn".*

3 січня 1960 р. *льотчик-випробувач А.А.Козлов здійснив перший політ на дослідно-експериментальному винищувачі-перехоплювачі Т-49 з бічними повітрозабірниками.*

3 січня 1952 р. *відбувся перший політ вертольота Bristol-173 – першого у Великобританії двогвинтового вертольота поздовжньої схеми.*

4 січня 1951 р. *відбувся перший пілотований політ першої радянської протикорабельної крилатої ракети КС-1.*

4 січня 1952 р. *перший політ здійснив дослідний штурмовик дальнього радіусу дії North American (Норт Американ) XA2J-1.*

4 січня 1958 р. *перший у світі штучний супутник Землі увійшов в атмосферу і припинив існування.*

4 січня 1960 р. *розпочалися військові випробування системи наведення "Повітря-1" на радянських винищувачах-перехоплювачах Су-9.*

4 січня 1996 р. *відбувся перший політ американського вертольота RAH-66 "Comanche".*

5 січня 1954 р. *відбувся перший політ надзвукового винищувача СМ-9-1 (у серії МіГ-19).*

5 січня 1964 р. *здійснено перший політ вантажного літака SC-5 Belfast британської фірми Short Brothers.*

6 січня 1745 р. *народився французький піонер повітроплавання Жак-Етьєн Монгольф'є.*

6 січня 1936 р. *відбувся перший політ французького винищувача Dewoitine D.513.*

7 січня 1785 р. *перший переліт на аеростаті через Ла-Манш здійснили француз Жан-П'єр Франсуа Бланшар та американець Дж.Джефріс, політ тривав 2 години.*

7 січня 1910 р. *француз Юбер Латам при польоті з Мормелона в Бої на літаку Antoinette-7 вперше піднявся на висоту 1000 метрів.*

7 січня 1935 р. *відбувся перший політ британського багатоцільового літака Avro 652.*

8 січня 1944 р. *відбувся перший політ першого серійного американського реактивного винищувача Lockheed F-80 Shooting Star.*

"Если вместо головы снаряд...". Як формувалась ідентичність Донбасу

Соціолог, доктор історичних наук Оксана Міхєєва вважає, що в розумінні Донбасу ми підійшли до формули "2+2=7": уже прогрес у порівнянні з "2+2=10", але ще далеко до "2+2=4".

Зараз вона викладає в Українському католицькому університеті у Львові, а до збройного конфлікту 2014 року працювала в Донецькому державному університеті управління і двадцять сім років досліджувала минуле та теперішнє Донбасу.

На її думку, всі узагальнення про мешканців Донецької та Луганської областей хибні, а для того, щоб їх зрозуміти, необхідно простежити історію формування регіональної ідентичності й міфів, на яких вона базується.

На відміну від Слобожанщини чи Полісся, Донбас – це не люди, які мешкали на цій території постійно, а територія – Донецький кряж.

Промислове освоєння земель, які тепер називаються Донбасом, розпочалось у 60-70-х роках XIX століття. На той час вони були заселені сільським, переважно етнічно українським населенням, хоча жили також росіяни, греки, німці, татари та інші.

Історія "понятій". Як Донбас став "індустріальним середньовіччям"

Більшість теперішніх мешканців Донбасу походять від переселенців, які приїхали в пошуках роботи.

Юзівка

Промисловий період історії Донецького кряжу пов'язують передусім із Джоном Х'юзом, валлійським підприємцем, який викупив ділянку землі та заснував гірниче селище, згодом назване на його честь Юзівкою.

Юзівка, торгова площа, 1901 рік.

Робота забійників, початок XX ст.

Від 1870-х за рахунок трудових мігрантів тут швидко зростало населення.

Вже 1884 року місцеві, мешканці Бахмутського повіту, становили приблизно 11% населення. Найбільше приїжджало мешканців центральних губерній Російської імперії, менше – з південних і південно-західних.

Близько 5% становили іноземці – британці, італійці, французи, румуни, німці, шведи.

"Сталь у степу". Бельгійці прийшли у Донбас раніше за Ахметова

З Росії до Юзівки їхали здебільшого безземельні селяни. Першою масовою психологічною травмою був переїзд із села до міста. Другою – перехід від наземної до підземної роботи: фактично люди спускались до пекла.

Свідомість людини, яка відірвалась від свого коріння, повністю змінила спосіб життя і навчилась робити те, чого раніше не могла уявити, зазнавала суттєвих змін.

Серед приїжджих було багато сезонних працівників, відірваних від родин. Вони заповнювали дозвілля пиятикою – звідси легенди про донецьке пияцтво.

У Юзівці формувалось неоднорідне суспільство. Крім того, що приїжджі представляли різні культури, між ними точилась потужна конкуренція.

Найвищим щаблем в ієрархії був британський вищий світ, нижче – інженери, найнижче – робітничий клас.

Існує напівміфічна історія про пам'ятник Олександру II: є документи з описом місця і датою встановлення – 1916 р., проте жодних свідчень, що пам'ятник таки стояв.

Серед істориків поширене припущення, що монумент зруйнували ще до відкриття. Це важливо, адже пам'ятники є елементом саме міської цивілізації.

У тогочасних свідченнях є цікавий факт про містечко: вбиральні вздовж вулиць. Вихідців із села вони дивували й навіть шокували.

Згодом, за радянських часів, у центрі міста не було жодного громадського туалету, а про мешканців Донецька жартували, що вони звикли терпіти й можуть витримати все.

Сталіно

Коли постала радянська влада, Донбас потрапив у поле її особливої уваги. Радянізація регіону, визнаного головною економічною базою країни, мала велике значення для утвердження нового порядку.

Для об'єднання строкатого населення більшовики зробили ставку на інтернаціоналізм та атеїзм, руйнуючи церкви та провадячи антирелігійну пропаганду.

Тим часом мешканців інших регіонів мобілізували на відбудову промисловості Донбасу, зруйнованої під час Першої світової та громадянської воєн.

Більшовичинята ідуть в соціялізм. Плакати УРСР часів індустріалізації

Почався новий приплив людей, які почувались на Донбасі незатишно й сприймали його як територію чужу й тимчасову. Приїжджали селяни, що втратили землю через політику розкуркулення, а в тридцятих роках у фабрично-заводські училища Донбасу відправ-

Пам'ятник "Слава шахтерській праці у Донецьку".

ляли дітей репресованих.

"За часів мого студентства ми розпочали в Донецьку несанкціоновані розкопки на Рутченковому полі. За офіційною версією, там були поховані люди, вбиті нацистами. Ми ж довели, що це були люди, розстріляні в тридцяті роки радянською владою – так звані вороги народу", – розповідає Оксана Міхєєва.

Феномен Паші Ангеліної. 1920-1930-ті рр.

Щоб у різнорідного населення з'явився зв'язок із регіоном, влада творила нових героїв – революціонерів та робітників, що працювали під землею чи біля розплавленого металу. Так постали Олексій Стаханов, Микита Ізотов, Паша Ангеліна.

"Руйнування цих образів я пережила тоді, коли у 80-х знайшла в архівах документи про відомого металурга Ізотова, який насправді був пияком і дебоширом", – говорить дослідниця.

Під час Другої світової війни населення Донбасу ще дужче перемішалось.

Одна з ікон соціалістичного Донбасу – трактористка Паша Ангеліна.

Із Заходу на Схід: трудові мігранти Донбасу

На місце німців, яких вивозили до Сибіру, переселили поляків. Починаючи з 1944 року й аж до операції "Вісла" у заслання на Донбас відправляли мешканців польсько-українського прикордоння. На вільні поселення привозили як політичних, так і кримінальних в'язнів.

Донецьк

У шістдесяті роки героїзацію людини праці почали підкріплювати монументами. З'явився один із символів Донецька – пам'ятник шахтарю.

За комсомольськими путівками до регіону почала приїжджати активна молодь. Та водночас на Донбас і далі переселяються кримінальні елементи, особливо на шкідливі для здоров'я виробництва, де для працевлаштування не вимагали жодних документів.

За неофіційною статистикою, кожен п'ятий на Донбасі побував за ґратами.

Що означає слово "шлепер", вжите Януковичем у розмові з чиновниками

"Коли я почала вивчати кримінальний світ Донбасу 20-х років XX століття, то працювала з атласами татуювань і злодійським жаргоном – фенею. Мене здивувало, що словник мені не потрібен, адже всі ці слова я знаю зі шкільного віку: кримінальна феня є частиною нормальної шкільної освіти в Донецьку. Так, наприклад, "шлепер" означає роззява", – згадує Оксана Міхєєва.

У Донецьку пограбували Музей визволення Донбасу

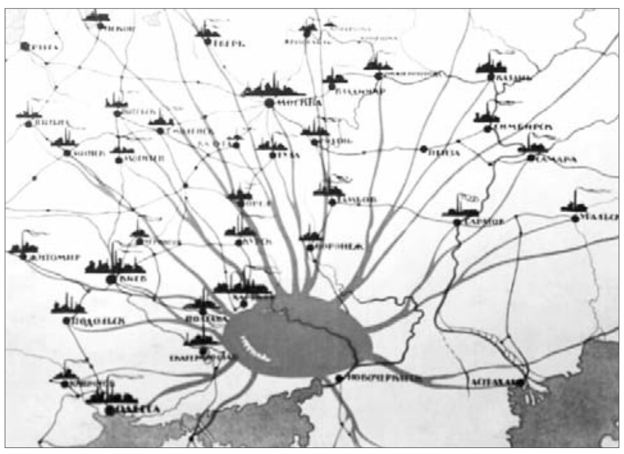
На початку конфлікту озброєні терористи пограбували Музей звільнення Донбасу, розташований біля монумента "Твоїм визволителям, Донбасе!" у Донецьку.

Ще один напрямок творення героїчної міфології – День Перемоги та відзначення річниці 8 вересня 1943 року (визволення Донбасу від нацистів).

На Донбасі панує ілюзія, що ці свята відзначали завжди, хоча насправді "святом Великої Перемоги" 9 травня стало лише за часів Леоніда Брежнєва.

"Коли я розмірковувала, звідки міг узятись донецький сепаратизм, то згадала знайоме зі шкільних років ідеологічне поняття малої батьківщини, – каже дослідниця. – Про це говорили в усьому Союзі, але найбільше саме на Донбасі.

Раніше я не бачила в цій ідеї сепаратистського потенціалу, адже мала батьківщина завжди є частиною більшої.

Донбас – серце Росії. З плакату часів радянської індустріалізації.

Однак спрацював курс путінської пропаганди на відновлення СРСР: частина мешканців регіону сприймають Донбас як малу батьківщину в межах колишньої радянської держави".

Розпад Радянського Союзу сильно травмував Донбас. Більшість тут голосувала за незалежність України на референдумі 1 грудня 1991 року, та лише тому, що повірили, що жити стане краще вже завтра.

Натомість, регіон переживав великі зміни: руйнувався образ героя праці, почалося відродження релігійності. У 90-ті через кризу Донецьк виглядав занедбаним, у ньому розросталася мафія, формуючи вже звичний нам проблемний образ регіону.

До середини 2000-х на запитання "Що подивитись у Донецьку?" місцеві відповідали: "Нічого цікавого". Вони не цінували власне місто.

2004-го відбулась іще дужча демонізація Донбасу – його мешканці буквально за кілька днів перетворились для мешканців інших областей України з донечан на "донецьких".

На противагу цій тенденції на Донбасі почали культивувати нові міфи. По-перше, спробували продовжити історію регіону аж до скіфо-сарматських часів.

На бульварі Пушкіна в Донецьку стоять лавочки, прикрашені скіфськими оленями; в місті також установили пам'ятник пекторалі, знайденій за участі Донецького національного університету, й чимало кам'яних баб.

Згадали й про британське минуле Донецька: було встановлено пам'ятник Джонові Х'юзу, фігури The Beatles, біля яких постійно грає музика, й характерну англійську телефонну будку.

Так починалась катастрофа Донецька.

Планування центральної частини міста стали трактувати як класичну англійську забудову.

Незмінним лишився акцент на ветеранах Великої Вітчизняної війни та героях праці, а також привабливому образі заводу, зокрема у зовнішній рекламі.

З наближенням "Євро-2012", частину матчів якого приймав Донецьк, розпочався стрімкий розвиток публічних просторів. Місто активно прикрашали.

Покращення зовнішнього вигляду обласного центру супроводжувалось зубожінням його мешканців, особливо на периферії.

Поза Донецьком вимирали міста та селища, звідки виїжджали люди, покидаючи житло. Втрата домівки була актуальна для мешканців Донбасу ще до того, як люди почали втікати від війни.

Зовнішня привабливість штучно вибудуваного образу Донецька не відповідала його змісту, тому викликала критичну реакцію – наприклад, графіті народного художника Міхалича.

"Народна республіка"

Соціологічне дослідження настроїв мешканців Донецька, проведене у квітні 2014 року, засвідчило головний чинник нестабільності в житті міста – травмовану свідомість місцевого населення. Проте його результати також спростовують низку міфів про донечан.

Майже половина мешканців Донецька отримувала інформацію про події у світі в інтернеті, 40% – із телебачення. Друковану видань у Донецьку майже не читали. Більше третини донечан довіряли українським ЗМІ, 23% – російським, а 32% не довіряли жодним.

Раніше страхи донечан стосувалися переважно природних потреб: голод, знецінення гривні. Але навесні 2014-го спрацювали страшилки про бандерівців: щонайменше 60% мешканців Донецька справді бояться радикально налаштованих мешканців Західної України.

"Найчастіше ми зустрічали в анкетах варіант написання "бандерівці", – говорить Оксана Міхєєва. – Потім в інтернеті поширювались жартівливі картинки з роботом Бендером із "Футурами". У своїх промовах "бендерівців" згадує й Путін".

47% донечан у квітні боялися центральної київської влади. Понад третина – європейських і американських політиків: на Донбасі вірили, що на території України Європа та США воюють із Росією. Майже 23% відчували загрозу з боку громадян Росії, які брали участь у проросійських мітингах, 21% – російських політиків і військових.

"Сподівання, що в цьому російськомовному регіоні приїжджі з Росії розчиняться і стануть непомітними, не спрацювало. Насправді Донбас говорить своєрідним діалектом російської, що містить багато українізмів. Чужинців легко вирахувати за їхньою мовою", – говорить Оксана Міхєєва.

До того ж, донечани побоювались криміналітету, місцевої влади та радикальних проросійських активістів. А недовіра до силовиків пояснює пасивність і малочисельність мітингів за єдину Україну: людей, які на них виходили, не було кому захищати.

"Часто проукраїнські мітинги в Донецьку дозволяли проводити в дуже не зручних місцях, які могли стати пасткою. Це створювало додаткову загрозу для людей. Один із мітингів, який із центру перенесли до Палацу піонерів, був повністю оточений міліцією. Людина, що перетинала міліцейський кордон, не знала, що буде всередині – чи захищатимуть її правоохоронці, чи битимуть", – згадує дослідниця з Донецька.

Третина донечан у квітні хотіла, щоб Донбас відокремився від України. Така ж частина воліла жити в єдиній унітарній країні, де регіонам були б надані широкі економічні та податкові повноваження. Майже 19% були проти будь-яких змін в устрої.

Та найпоказовішим свідченням подвійної свідомості донечан було їхнє ставлення до мітингів: одні й ті самі люди схвалювали і проросійські, і проукраїнські протести.

У разі введення військ на територію регіону приблизно однакові групи донечан були готові підтримувати російську та українську армію. Проте більшість мешканців Донецька посіла нейтральну позицію, уникаючи прямої участі в конфлікті.

Донецьк, попри все, мав реальні шанси інтегруватись в український простір.

До початку сепаратистських виступів, підтриманих згодом російською армією, в Донецьку спокійно існувала українська символіка. Він мав вигляд звичайного українського міста. Проте суперечності, закладені в донецьку регіональну ідентичність, спрацювали в несподіваний руйнівний спосіб.

Недарма в місцевому байкерському пабі вже не перший рік висить мотоциклетна шина з написом "Если вместо головы снаряд, война неизбежна".

Ольга Клінова.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

8 – 15 січня

8 січня 1947 р. *здійснив перший політ багатоцільовий винищувач Як-19, перший радянський літак, що мав ТРД з форсажною камерою.*

9 січня 1941 р. *відбувся перший політ британського важкого чотиримоторного бомбардувальника Avro 683 Lancaster.*

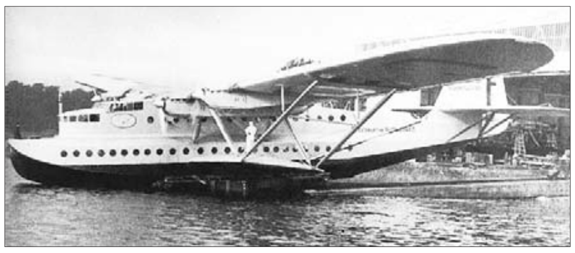
9 січня 1943 р. *відбувся перший політ чотиримоторного класичного лайнера Lockheed Model 49, США.*

9 січня 1951 р. *перший політ здійснив дальній бомбардувальник Ту-85.*

10 січня 1912 р. *відбувся перший політ літаючого човна Г.Кертіса, США.*

10 січня 1923 р. *відбувся перший успішний політ автожира Хуана Де Ла Сієрви С-4.*

10 січня 1935 р. *перший політ здійснив французький гігантський літаючий човен Latecoere Late 521.*

11 січня 1908 р. *А.Фарман на своєму "Вуазені" здійснив перший вдалий політ по замкненому маршруту.*

11 січня 1949 р. *відбувся перший політ всепогодного винищувача-перехоплювача Су-15 ("П") – першого літака ОКБ П.О.Сухого із стрілоподібним крилом.*

12 січня 2005 р. *відбувся запуск КА "Діп Імпакт" до комети Темпеля, США.*

13 січня 1940 р. *перший політ здійснив винищувач І-26 (прототип серійного винищувача Як-1).*

13 січня 1942 р. *відбулося перше в світі успішне катапультування з реактивного літака – німецького винищувача Не-280.*

13 січня 1942 р. *відбувся перший політ вертольота Sikorsky R-4, який у 1943 році надійшов на озброєння ВМС США.*

13 січня 1975 р. *як основу для розробки винищувача повітряного бою ACF (Air Combat Fighter) ВПС США вибрали літак YF-16.*

14 січня 1965 р. *встановлено світові рекорди на вертольоті Мі-10 з підйому вантажу – 15 т на висоту 2840 м, 5 т – на 7151 м.*

14 січня 1965 р. *встановлено світовий рекорд швидкості по замкненому маршруту 100 км – 724, 43 км/год (Категорії С-1-с) на радянському реактивному навчально-тренувальному літаку Як-32.*

14 січня 2005 р. *зонд "Гюйгенс", відокремившись від КА "Кассіні", здійснив посадку на супутник Сатурна Титан після 7 років польоту.*

15 січня 1932 р. *відбувся перший політ літаючого човна МДР-3.*

15 січня 1963 р. *відбувся перший політ висотного стратегічного розвідувального літака Lockheed A-12 з двигунами J-75/19W, США.*

Рятівник Черчилля

А чи знаєте ви, що якби не один маловідомий український письменник, Велика Британія не мала б такого видатного політичного лідера, яким був Вінстон Черчилль?..

Український письменник Юрій Будяк (справжнє прізвище Покос) не став відомим завдяки своїм літературним здібностям. Але один епізод в його біографії став визначним для світової історії. Адже на його рахунку – порятунок ще тоді майбутнього прем'єр-міністра Великої Британії Вінстона Черчилля.

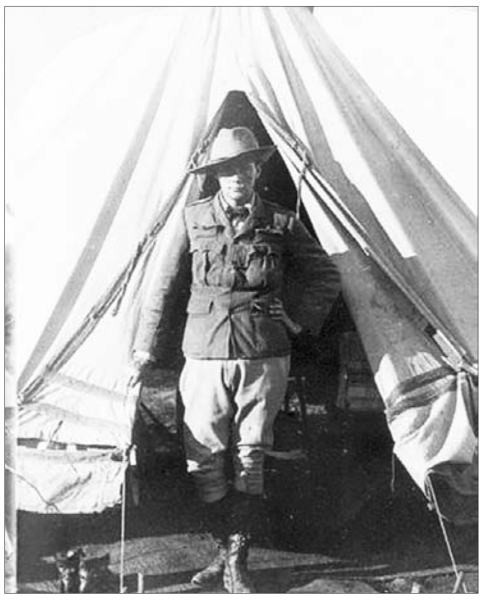
Народився Юрій Будяк у сім'ї безземельного селянина 1878 року в селі Красногірка Красноградського району Полтавської губернії. Його батько помер, коли майбутньому письменнику було п'ять років. З малих літ наймитував, але встигав також учитися. Після закінчення сільської школи Юрій працював у Катеринославі, у Криму, на Кавказі: був чабаном, вантажником, бляхарем, матросом, аптекарським практикантом. Одночасно вчився, щоб скласти екстерном за гімназійний курс.

Насправді "зоряним" часом для Юрія Будяка стала англо-бурська війна 1899-1902 років. Тоді бури, голландські колонізатори півдня Африки, активно протистояли спробам британських колонізаторів захопити землі, багаті на мінерали й руди. Перші захищали свої аграрні володіння, другі претендували на сировинні ресурси. Англо-бурська війна отримала живий відгук в серцях європейської інтелігенції. Тисячі освічених європейців потягнулися до Африки добровольцями, аби підтримати голландців. Юрій Будяк, за натурою авантюрист і шукач пригод, також був серед них.

Спочатку він воював рядовим, а потім, злегка опанувавши мову і звичаї того краю, став командувати невеликим загоном. Діяв загін по-партизанськи: вночі нападав на ненависних чужаків і безжалісно знищував їх. "Гуманізм на такій війні протипоказаний, – коментував дії загону Будяк. – Але час від часу він прокидався в мені, і я рятував когось від смерті, брав у полон". Так він вчинив із одним молодим англійським офіцером. Він кинувся до Будяка не з револьвером, а з блокнотом і олівцем в руці, показуючи цим, що він не воює, а пише.

– Кореспондент? – перепитав Будяк.

Офіцер ствердно закивав головою, а як доказ показав посвідчення якоїсь газети. Письменник поважав газетярів, тож пожалів англійця. Сталося так, що переможець відразу не зміг відвезти полонених у свій штаб. А на інший день великі сили британців оточили невеликий загін, і переможці самі опинилися у полоні. Помінявшись ролями, полонений Будяка теж проявив гуманізм: влаштував так, що замість табору для полонених Юрій опинився в Англії, у батька того офіцера. А виявилось, що офіцером-англійцем був ніхто інший, як молодий лорд Вінстон Черчилль, який поїхав в Африку висвітлювати події англо-бурської війни для преси. Батько Черчилля намагався дати українському хлопцю освіту, сплативши за його навчання в Оксфорді, проте, як стверджував сам Будяк, на перешкоді стало слабке володіння англійською мовою і низький рівень

підготовки. Походивши кілька тижнів по коридорах старовинного університету, він поїхав з Англії, відвідавши ще кілька країн – Сполучені Штати Америки, Францію, Італію, Туреччину. Є відомості, що бував також у Сінгапурі та Єгипті.

Протягом довгого часу вчителював на селі (про це письменник розповів у автобіографічному творі "Записки учителя 1899-1906", який від 1909 року друкувався в "Літературно-науковому віснику", а згодом, 1912 року, вийшов окремим виданням; перекладався німецькою мовою). Обстоював навчання рідною мовою, прищеплював учням любов до української літератури, що викликало незадоволеність шкільного начальства.

Брав участь у революційних подіях 1905 року, був ув'язнений.

У 1912 році Юрій вступив до Київського політехнічного інституту. Після його закінчення, вже під час Першої світової війни, він був призваний в армію та направлений на навчання до Одеської школи прапорщиків, але через хворобу не закінчив її.

Після Лютневої революції він став активним діячем українського руху. Його обирали заступником голови білоцерківської "Просвіти", якийсь час він працював в апараті Центральної Ради.

У 1922 і 1924 роках радянська влада двічі заарештовувала Будяка за організацію урочистої зустрічі Петлюри в 1918-му у Білій Церкві. Але тоді його виправдали. Юрій Будяк став членом літературного гуртка "Плуг". Особливий інтерес до його творів проявляли маленькі читачі – у Будяка склався імідж дитячого літератора, але він мав досить круту вдачу і неодноразово відкрито критикував владу. У 1934 році після вбивства Сергія Кірова по СРСР знову прокотилися арешти. Юрію Будяку пригадали роботу в Центральній Раді та засудили до п'яти років трудових таборів. В обвинувальному висновку, підготовленому уповноваженим НКВС УРСР Проскуряновим, йому інкримінувалася приналежність до контрреволюційної організації, активна контрреволюційна діяльність і терористичні настрої, тісні зв'язки з розстріляним Григорієм Косинкою та арештованим керівником "Плугу" Сергієм Пилипенком. Пригадана йому була й короткочасна служба в апараті Центральної ради, співробітництво в українській доживтневій пресі, яку було трактовано як націоналістичну. Покарання відбував у Карагандинському таборі НКВС, потім – в Ухті і Воркуто-Печорському таборі.

Звільнений Юрій Будяк був після відбуття строку покарання 1 лютого 1940 року, повернувся до Києва.

Помер Юрій Якович в окупованому Києві 28 вересня 1942 року. Причиною смерті стало виснаження організму від постійного недоїдання.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Самолёт с идеально круглым крылом

Первым самолётом с идеально круглым крылом, который на протяжении достаточно долгого времени летал, был американский Nemeth Parasol (известный так же под наименованиями Umbrellaplane и Roundwing), построенный в 1934 году.

Этот самолёт представлял собой традиционный подкосный моноплан (крыло располагалось над фюзеляжем на подкосах, аналогично тому, как это делается в традиционных бипланах), если не считать формы крыла. Круглое крыло самолёта имело на законцовках элероны.

По мнению разработчиков, главным достоинством этого двухместного самолёта, оснащённого радиальным двигателем Warner Scarab мощностью 120 лошадиных сил, являлось то, что малое удлинение крыла позволяло выполнять полёт при больших, чем обычные, углах атаки. Это, в свою очередь, гарантировало медленное и неопасное снижение, аналогичное снижению на парашюте. Нет нужды говорить, что Nemeth Parasol, построенный студентами университета города Майами по проекту инженера Стива Пола Нимута (Steven Paul Nemeth), так никогда и не вышел из статуса опытного самолёта.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

НАШІ ПЕРЕМОГИ

Золото та бронза від українських біатлоністок

Ірина Варвинець виграла спринт на австрійському етапі Кубка IBU, що проходив в Обертіллахе (Австрія). Всього в гонці взяли участь 96 спортсменок.

Українка стала першою у спринтерській гонці на 7,5 км з двома вогневими рубежами, випередивши на 4,6 секунди італійку Федерику Санфіліппо та на 10 секунд росіянку Анну Нікуліну. При цьому Варвинець стріляла точно, а Санфіліппо і Нікуліна промахнулися по разу.

До золотої медалі у спринті лідер української збірної Валентина Семеренко додала "бронзу" гонки-переслідування. Сумчанку на 10-кілометровій дистанції випередили лише Дар'я Домрачова і Кайса Макарайнен. Жіночий мас-старт не приніс Україні медалей, хоча Валя Семеренко була дуже близько до п'єдесталу – вона п'ята.

Щодо ситуації у загальному заліку Кубка Світу, там також тішить лише Валентина Семеренко. Завдяки своїй неймовірній стабільності вона – друга, попереду лише фінка Кайсі Макарайнен.

Чемпіонський пояс Віталія Кличка побував у космосі

На конвенції, яка нещодавно відбулася у Лас-Вегасі, член правління однієї з найбільших і найпрестижніших міжнародних організацій професійного боксу WBC Володимир Лаптєв вручив президенту WBC Маурісіо Сулейману чемпіонський пояс, який раніше побував на станції "Байконур". До цього часу жодна з боксерських організацій не відправляла в космос свої пояси.

Нагадаємо, що почесним чемпіоном WBC є українець Віталій Кличко. Цей пояс він здобув у 2004 році після перемоги над південноафриканцем Коррі Сандерсом. Ще кілька разів Віталій намагався захистити титул, проте не встиг і пішов у політику.

ХОКЕЙ

Молодіжна збірна України з хокею – друга на чемпіонаті світу

В угорському Дунайвароші пройшов молодіжний чемпіонат світу з хокею (U20) серед команд дивізіону 1В. У заключному матчі команді України протистояли однолітки з Франції. Незважаючи на поразку в основний час з рахунком 0:1, наша команда залишилася другою в підсумковій таблиці чемпіонату.

Ще до початку зустрічі обидві команди чітко усвідомлювали свої завдання на поєдинок. Українці, завдяки перемозі Казахстану над Польщею, вже гарантували собі срібні нагороди чемпіонату. А французам для підсумкового четвертого місця потрібна була будь-яка перемога. Команди першу половину матчу провели у невисокому темпі. Основна робота у воротарів обох команд з'явилася в заключний 20-хвилинці. Французам вдалося на 75-й секунді третього ігрового відрізка відкрити рахунок, який так і не змінився до фінальної сирени. В інших матчах заключного ігрового дня Казахстан переміг Польщу 6:3, а Японія, завдяки перемозі над Угорщиною 5:1, зберегла прописку в дивізіоні 1В, відправивши команду господарів турніру, угорців, у другий дивізіон. Переможцем турніру стала збірна Казахстану, яка завоювала єдину путівку в групу А першого дивізіону.

ФОТОФАКТ

Кріштіану Роналду поставили пам'ятник

На честь іменитого футболіста Кріштіану Роналду відкрили пам'ятник в його рідному місті Фуншале, на острові Мадейра.

Скульптура вийшла дуже емоційною. Очевидно, португальський футболіст був дуже збуджений коли забив черговий переможний гол у ворота суперника.

СПОРТИВНА ДИНАСТІЯ

Син Шумахера провів перші тести в Формулі-4

Мік Шумахер став віце-чемпіоном світу по картингу

15-річний син Міхаеля Шумахера Мік провів свої перші тести за кермом болідів Формули-4.

Мік вперше сів за кермо автомобіля на автодромі Рікардо Тормо в іспанській Валенсії. Він провів тести на боліді Формули-4 команди Miicke Motorsports.

Очікується, що 15-річний гонщик проведе в картингу ще один сезон, а в 2016 році може почати виступати у Формулі-4. У вересні Мік став віце-чемпіоном світу з картингу.

Українці – срібні призери чемпіонату світу з бойового самбо

Збірна команда України посіла друге загальнокомандне місце на чемпіонаті світу з бойового самбо (WCSF), який пройшов 16 грудня в Москві. У змаганнях взяли участь 112 спортсменів з 16 країн світу.

Загалом, українська збірна завоювала 2 золоті, 4 срібні та 1 бронзову медалі, посівши в загальнокомандному заліку друге місце. Володарями золотих медалей стали Дмитро Парубченко і Ярослав Амосов. Срібні нагороди отримали Арсен Тайгібов, Дмитро Шаповал, Владислав Парубченко і Олексій Харченко.

Український велогонщик пожертвував 140 тисяч гривень військовому госпіталю

Покупцем велосипеда Андрія Гривка став віце-президент Федерації велоспорту України.

Велогонщик Андрій Гривко, який виступає за казахстанську команду Astana, зробив пожертвування Головному військовому клінічному госпіталю. Гривко перерахував госпіталю 140 тисяч гривень. Саме стільки виручили від продажу на благодійному аукціоні трофейного велосипеда спортсмена.

Кошти підуть на закупівлю обладнання (рентгенівського апарата) для швидкої допомоги та реактивів для лабораторних досліджень госпіталю. Аукціон тривав 10 днів, а за право придбати велосипед змагався віце-президент Федерації велосипедного спорту України бізнесмен Олександр Башенко. За його словами, було принципово важливим залишити в Україні велосипед Гривка. Його головним опонентом у боротьбі за нього був покупець з Казахстану.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9525 Зам. № 142250.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Легенда Збройних Сил України – на конвертах

Тепер обличчя одного з кращих саперів Збройних Сил України, легендарного військового з позивним "Француз" можна побачити на поштових марках, які випустило в обіг Українське державне підприємство поштового зв'язку "Укрпошта". Серія марок з зображенням нашого новітнього героя має назву "За честь! За славу! За народ!".

Цей військовослужбовець, є одним з кращих фахівців своєї справи. Він брав участь в битві під Савур-Могилою – під щільним вогнем противника створював мінні загорожі, щоб врятувати життя наших бійців. Незважаючи на обстріл снайперів та ворожої піхоти, розміновував переправи і мости, даючи можливість українським бійцям для маневру. Встановлені ним міни зупинили колони окупаційних військ Російської Федерації під Маріуполем.

Ще восени за голову цього мужнього військовослужбовця Збройних Сил України бандити з так званої "Новоросії" давали 30 тисяч таких ненависних для них доларів США. А керманич Чечні Кадиров подвоював ставку за умови, що "Француза" привезуть до його резиденції живцем.

Кількість знешкоджених ним ворожих фугасів, протипіхотних, мін-пасток та інших вибухових пристроїв вже іде не на кількість, і навіть не на кілограми. Це вже вимірюється тоннами.

Та наразі нічого героїчного в своїй роботі він не бачить. Каже, що просто робить те, що знає і вміє. Та саме на таких людях і тримається вся оборона України. Людях, про яких на фронті складають легенди, у військовій роботі яких і бійці, і командири впевнені на сто відсотків.

Тарас Грень.

АВТОДРОМ

Hyundai створила заряджений i30

В рамках програми рестайлінгу популярного в Україні хетчбека i30, у компанії Hyundai вирішили створити на додачу ще й "гарячу" версію малотиражки, яка отримала назву Turbo. Новинка розроблена європейським технічним центром корейської марки в Hyundai, а готувалася до серійного випуску за участю випробувального відділення Hyundai на Нюрбургринзі.

Під капотом у "зарядженого" хетчбека розмістився 1,6-літровий бензиновий турбомотор з безпосереднім упорскуванням пального, який потенційно здатний продукувати 186 кінських сил та 265 Нм обертального моменту. Силова установка агрегатується із шестиступінчастою механічною коробкою передач. За такої компоновки i30 Turbo здатна покласти першу "сотню" на спідометрі за вісім секунд. Максимальна швидкість – 218 кілометрів на годину.

На перший погляд, обійшлося без побиття чергових рекордів динаміки розгону та максимальної швидкості. Втім, таке завдання і не стояло. За словами представників Hyundai, інженери розраховували створити потужний, але не агресивний автомобіль, який би приносив задоволення під час водіння та мав, відповідно, виразний зовнішній вигляд. І це їм вдалося: Turbo і справді виглядає більш агресивним та вишуканим ніж звичайний i30. Це підкреслюється червоними вставками в оздобленні салону, спортивним налаштуванням підвіски, більш гострими відчуттями на рульовому колесі, 18-дюймовими колесами та потужними гальмами з 300-міліметровими дисками спереду і 284-міліметровими позаду.

Рестайлінгову версію i30 складатимуть на заводі в Чехії. У європейських дилерів модель з'явиться наступного року. А ось те, чи дістанеться i30 Turbo до України, поки що не відомо. Так само не оголошені й ціни на "гарячий" хетчбек.

Сергій Клименко. "Крила України".

Ітельмени | Крок у танці | Південний плід | Бойове мистецтво | Автор і виконавець пісень

Робоча шлюпка | Нота | Ріка у Середній Азії | Ірландський драматург | Літак Антонова | Льотчик-віртуоз

Заміна особового складу | Марка автомобіля | Обірванець

Радянський оперний співак | Лорак | Фронтова дорога | Бомбардувальник А.Анатри | Ручна граната

Вірменське чоловіче ім'я | Давньоруська посудина | Матч богів у Малій Азії | Народ в Індії

Зенітний ракетний комплекс | Легендарний майстер єдиноборств | Мускусний пацюк

Псевдонім письменника Чхартішвілі | Орган розмноження грибків | Прилад для визначення сторін світу | Опера Бізе | Мис на півдні Франції | Радар | Жіноче ім'я

Марка вертольота | Радянський автомат | Критична чи наукова стаття | Українська скаутська організація | Марка пістолета | Урочистий вірш | Спирт | Піонерський ріжок

Віртуозний пасаж у співі | Противник війн | Гірська квітка

Касіус Клей | Дворянський титул | Антилопа | Дугоподібне склепіння | Спортивний черевик | Гірська індичка | Український письменник | Марка літака | Міський голова в Англії | Місто на Галичині | Американський актор | Поет-імпровізатор | Ріка на Далекому Сході | Марка вертольота

Австралійська зброя | Міра земельної площі

Легкий кавалерист | Легенда радянського року

Частина ударного механізму | Літак-заправник | Англійський письменник | Радянський важкий танк

Музичний інструмент | Жанр японської пісні | Фігура вищого пілотажу | Означення у граматиці | Окріп